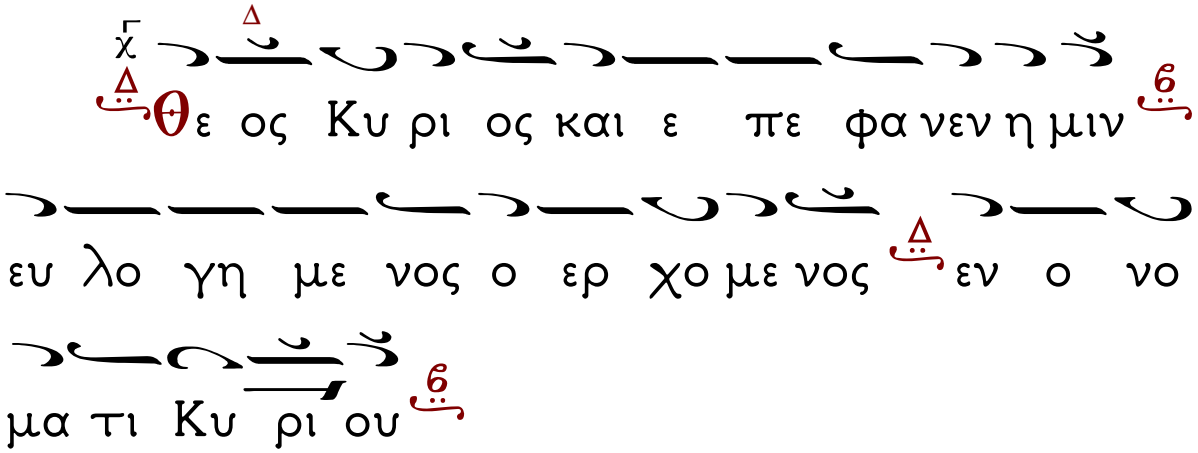
04-12 ΟΡΘΡΟΣ

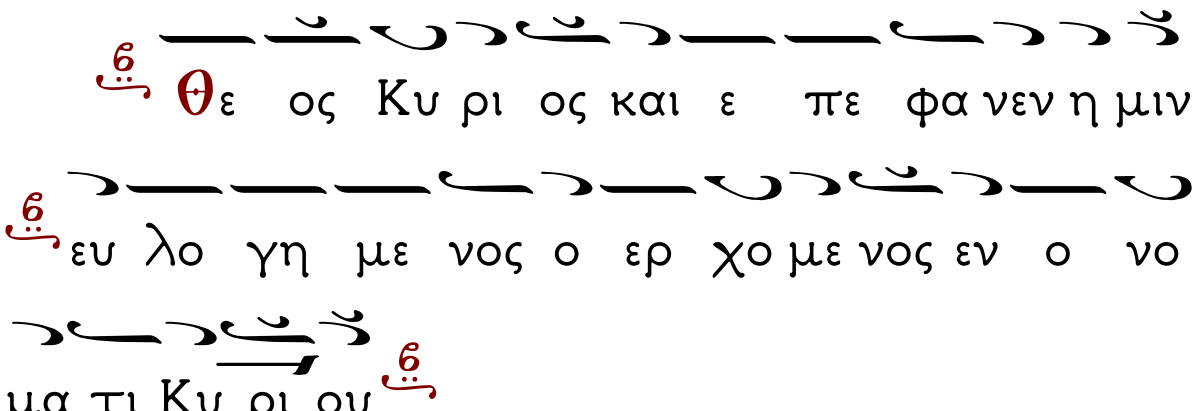
† Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ΄ Δι

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ΄.

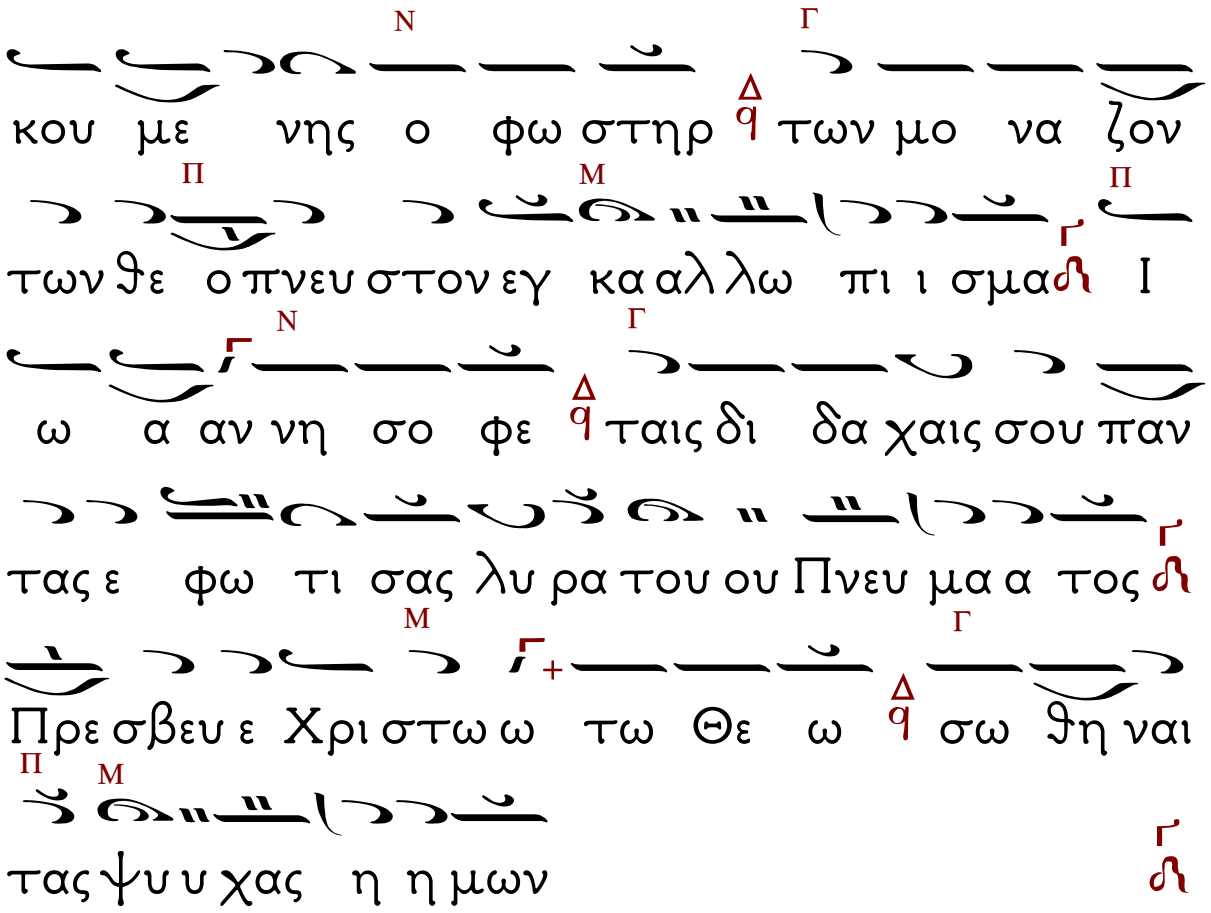
Ἦχος Δι

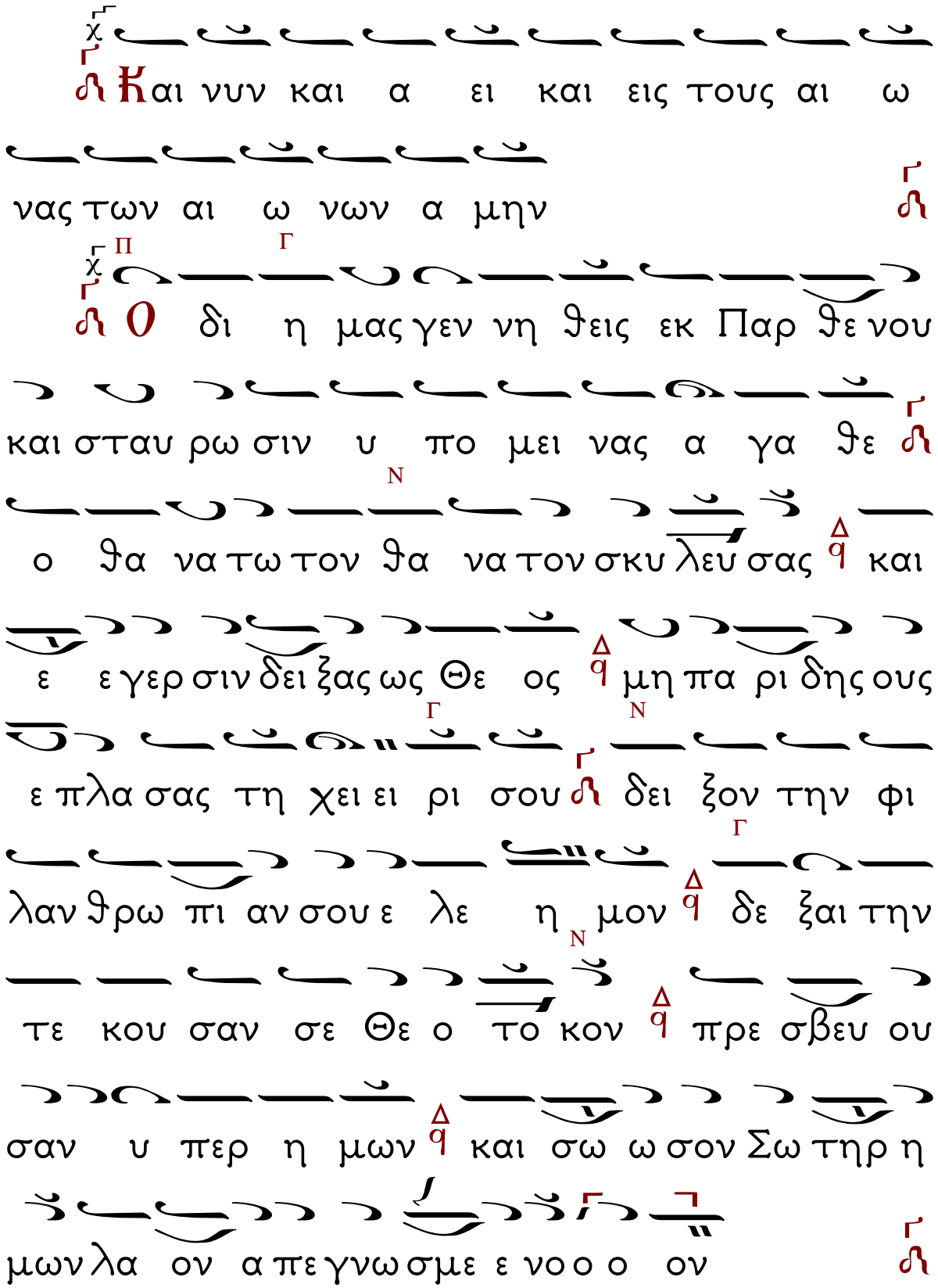
Βαρ βα ραν την α γι αν τι μη σω μεν
εχ θρου γαρ τας πα γι δας συ νε τρι ψε
και ως στρου θι ον ερ ρυ σθη εξ αυ των
βο η θει α και ο πλω του Σταυ ρου η Παν σε
μνος

Δόξα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Ορ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει
ας δι δα σκα λε και σε ε μνο τη η τος της οι

κου με νης ο φω στηρ των μο να ζον
των θε ο πνευ στον εγ κα αλ λω πι ι σμα Ι
ω α αν νη σο φε ταις δι δα χαις σου παν
τας ε φω τι σας λυ ρα του ου Πνευ μα α τος
Πρε σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω σω θη ναι
τας ψυ υ χας η η μων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λεύ σας και
ε ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι δης ους
ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την
τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου
σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η
μων λα ον α πε γνω σμε ε νοο ο ον

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Καθίσματα τῆς Ἁγίας.
Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου, πάντας ἐξέπληξας, ὅτι ὑπέμεινας, τὰς τῶν τυράννων πληγάς, δεσμὰ, βασάνους, φυλακάς, Βαρβάρα παναοίδιμε· Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον, ὁ Θεός σοι δεδώρηται, ὅνπερ ἐπεπόθησας, ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα... Ἦχος πλ. α΄.
Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων τὰς μνήμας ἐπιτελοῦντες πιστῶς, τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην πανηγυρίσωμεν, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, τὸν τὴν Εὔαν δολερῶς, στερήσαντα ἀφθαρσίας, καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Ἅγιον Ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, Χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν, Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἡδύφωνος Αὐλός, μεγαλόφωνος Σάλπιγξ, Κιθάρα μελουργός, λιγυρὰ θεία Λύρα, Κινύρα παναρμόνιος, μουσικώτατον Ὄργανον, ἐμπνεόμενον, τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις, ἀναδέδειξαι, ὦ Ἰωάννη καὶ θέλγεις, ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα... Ὅμοιον.

Ὑμνοῦμεν τοὺς σεπτούς, καὶ ἁγίους ἀγῶνας, οὓς ἔτλης ἀληθῶς, ὑπὲρ της Ἐκκλησίας, γεραίροντες ἐν ᾄσμασι, τὰ σεπτὰ μελῳδήματα, ἃ κατέλιπες, εἰς ὑμνῳδίαν Κυρίου, ἀξιάγαστε, καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

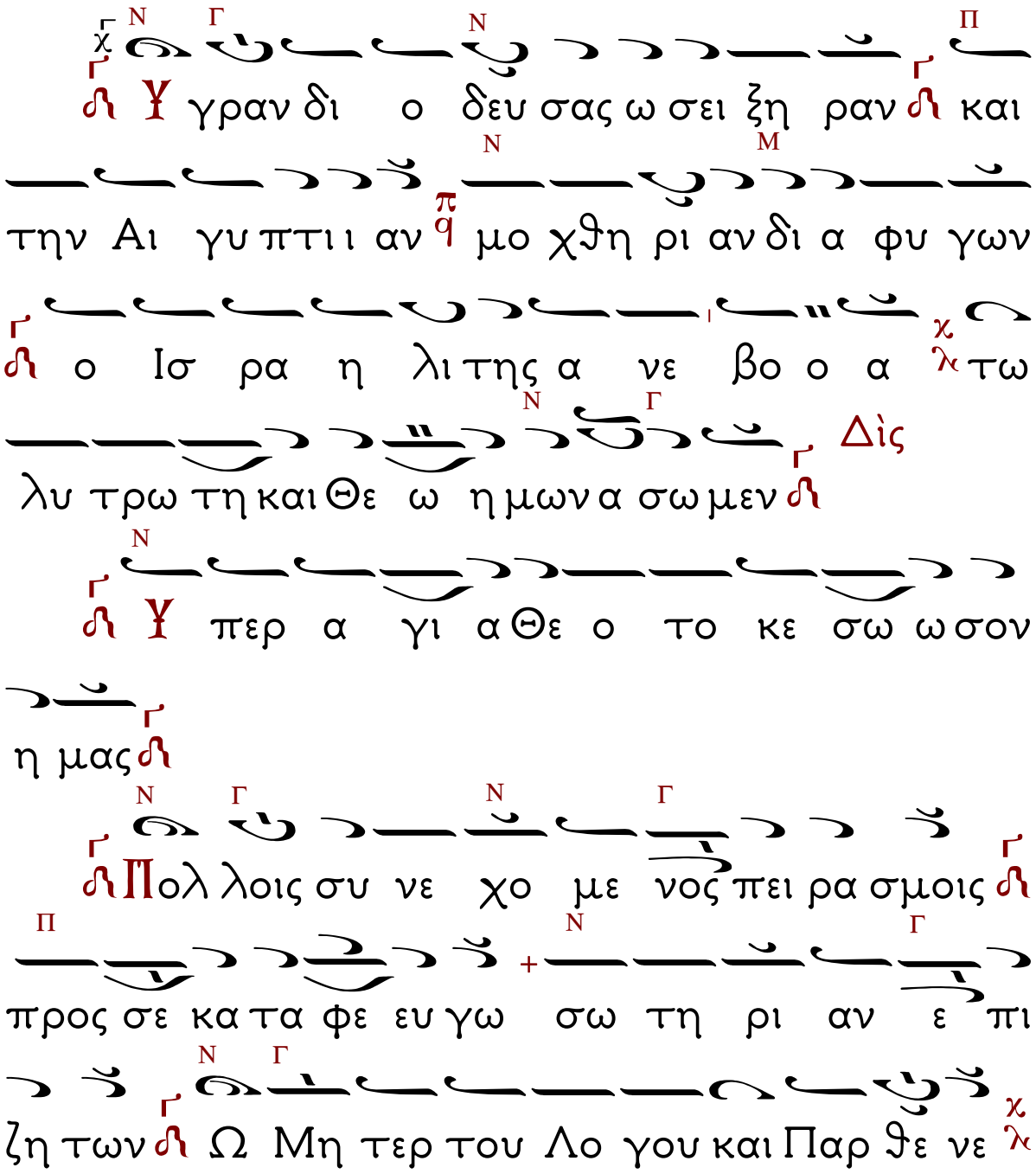
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

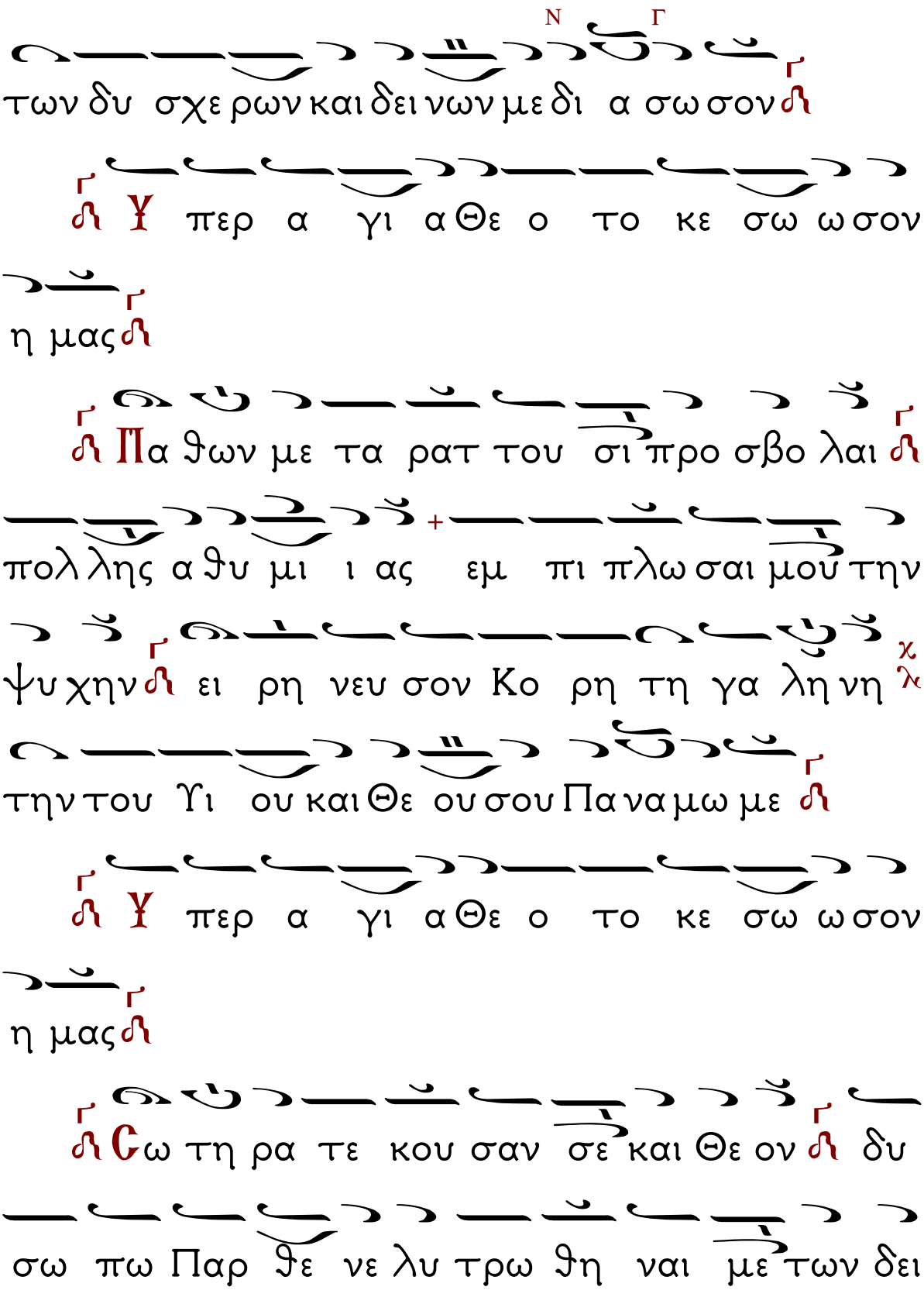
Οἱ Κανόνες·

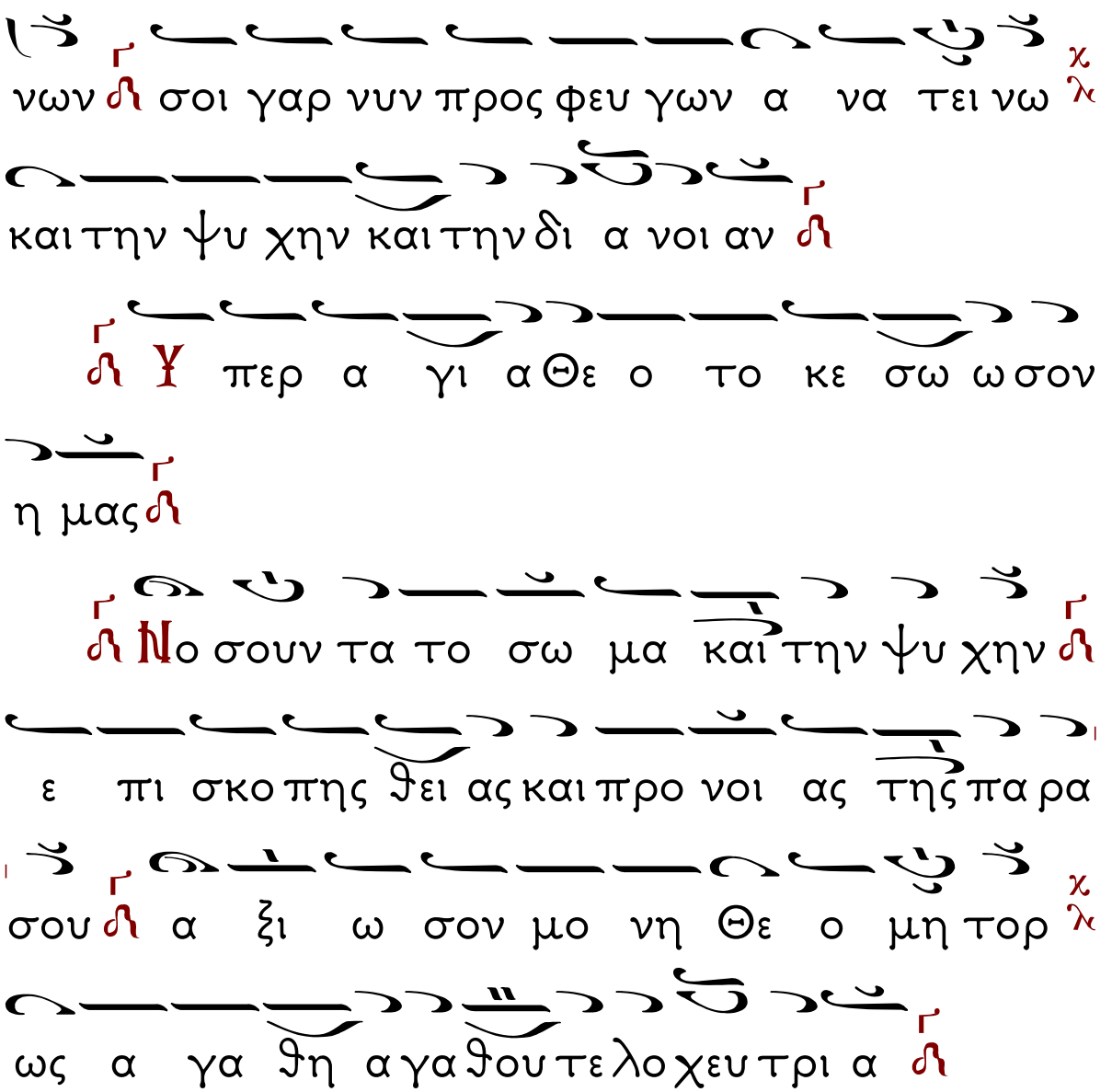
Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

῾Ηχος λ π ἡ Γα

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι
πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την
ψυ χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη
την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Σω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν
περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.
Ὠδὴ α΄. Τῆς Ἁγίας. Ἦχος β΄.
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὦ Τριὰς ὑπέρθεε σεπτή, ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, φωτοφόρον ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοίᾳ ἀμάρυγμα, τὴν σὴν εὐφημῆσαι Μάρτυρα, Βαρβάραν τὴν ἀοίδιμον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγκωμίων ἅπαντα θεσμόν, ὄντως ὑπερβέβληκε, τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα Φιλάνθρωπε, ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκανθώδους ῥίζης ἐκφυέν, ῥόδον ἱερώτατον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἡ τῷ ἐρυθήματι, τῆς ἀθλήσεως, φοινιχθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος Βαρβάρα, ἣν περ ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖναί σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον Ὅσιε, δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαίδρυνας, Ἐκκλησίαν τοῖς ᾄσμασι, Πάτερ, Ἰωάννη, ἥτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Δόξα...

Ὡς σοφός, ἀγχίνους τε κριτής, τὴν τῶν ὄντων ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων προέκρινας τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γάρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ, Ἰωάννη· ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

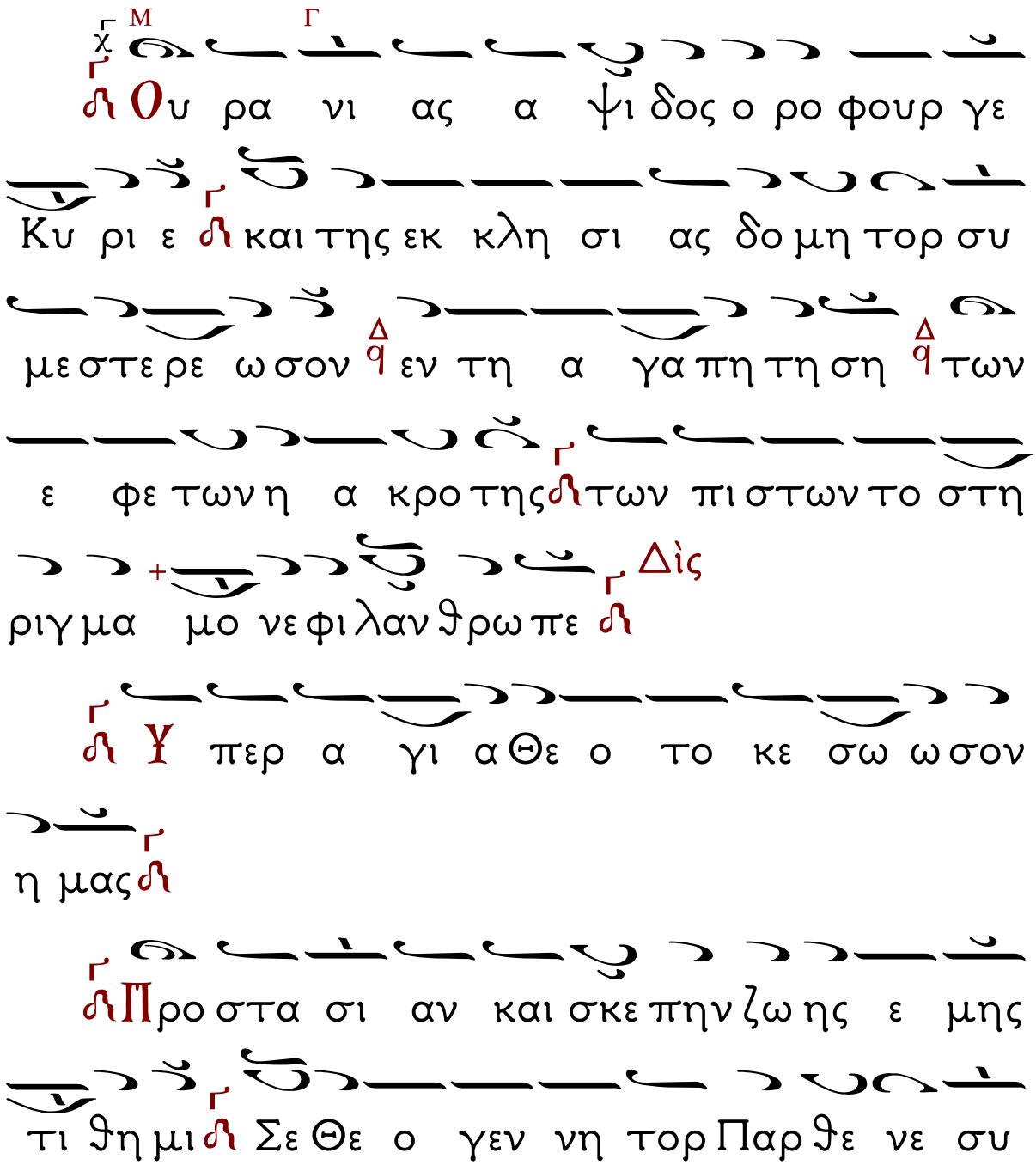
Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, ὅφις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

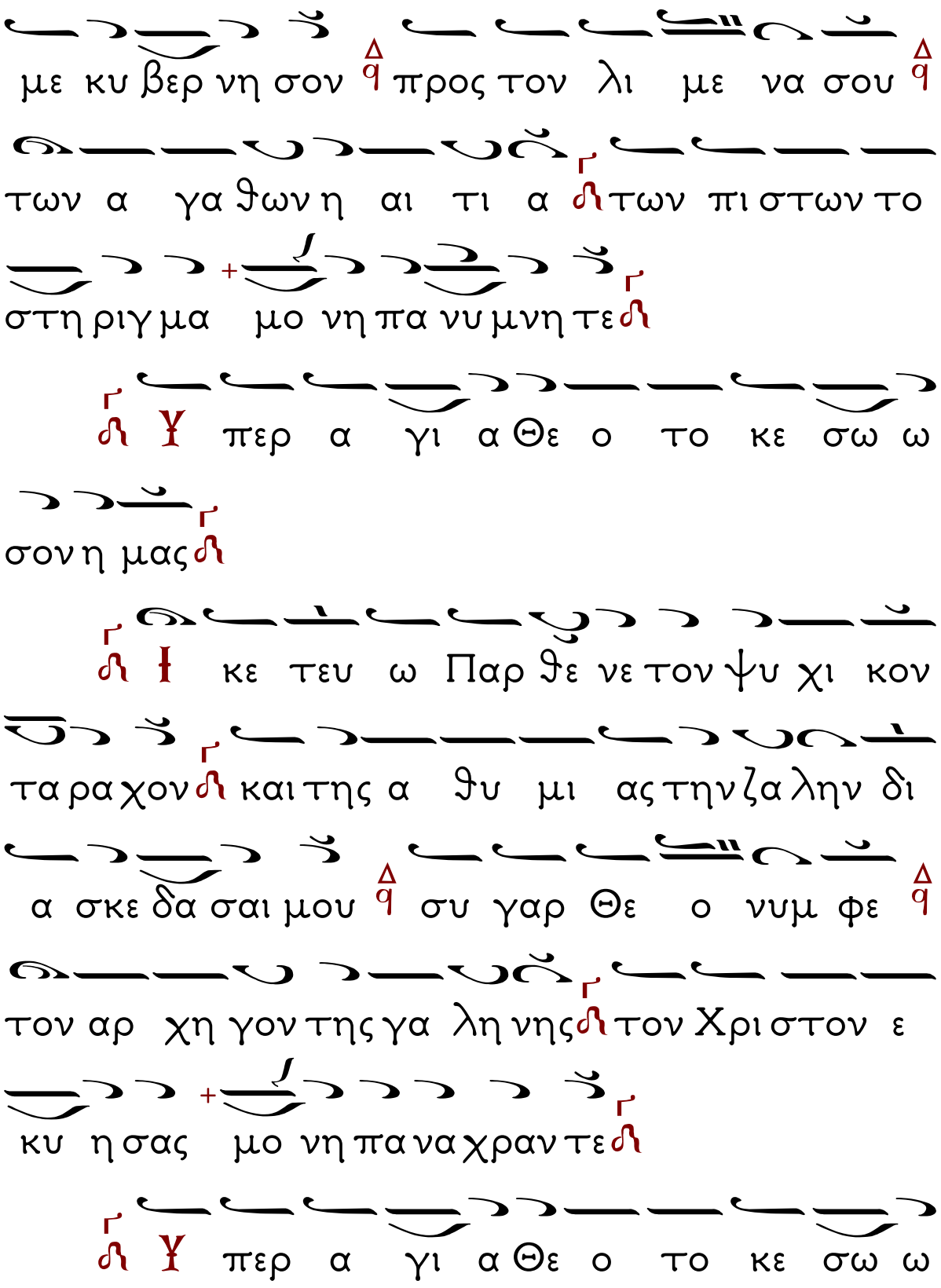
Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

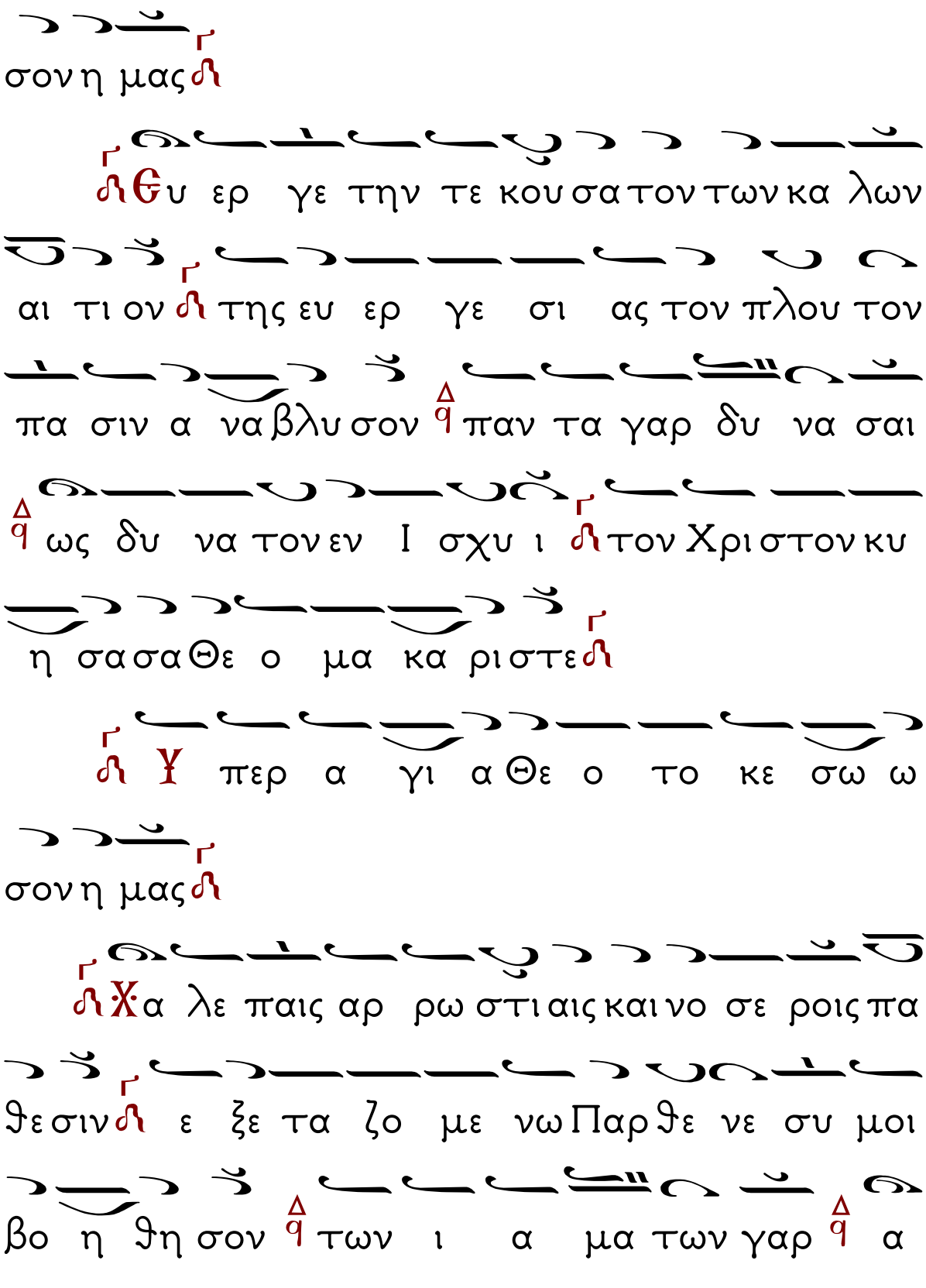
Ὠδὴ γ΄.

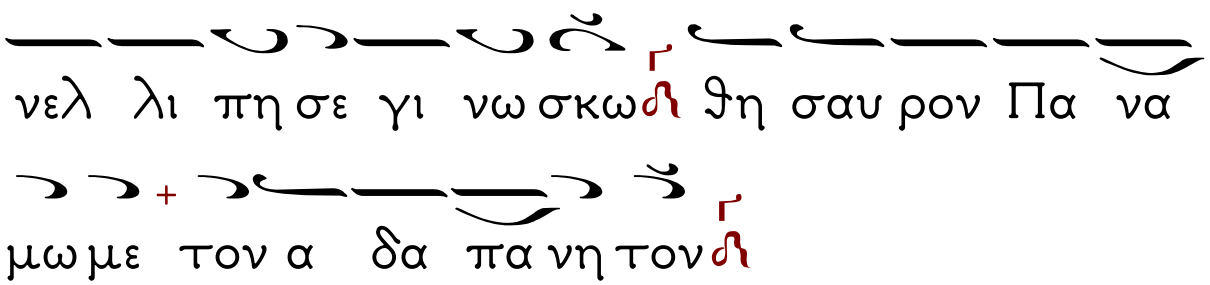
Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἦχος λ πλ. ϗ

με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
των α γα θων η αι τι α των πι στων το
στη ριγ μα μο νη πα νυ μνη τε
περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας
κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι
α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε
τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε
κυ η σας μο νη πα να χραν τε
περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας
Θυ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων
αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι στον κυ
η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας
Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα
θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον των ι α μα των γαρ α

νελ λι πη σε γι νω σκω ϑη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ὠδὴ γ΄. Τῆς Ἁγίας. Ἦχος β΄.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίου Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ ἀθληφόρος Βαρβάρα, ἅπασαν πατρικὴν ἀθεΐαν ἐβδελύξατο.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλοῦτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα καλλιπάρθενε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος οὗ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστέ, ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ηὐτρέπισται, βασιλεία, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον.

Δόξα...

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεσι, κατακοσμεῖς ἀοίδιμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ὃ πολυπλασιάζεις καὶ τὸν βίον λιπὼν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διὸ σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δαμάσας πολλοῖς, ἱδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, τὸ σῶμα τὸ σόν, εἰς ὕψος οὐράνιον, εὐπετῶς ἀνέδραμες, ὅπου μέλη θεῖά σοι δίδονται, ἃ τρανῶς ἐμελῴδησας, τοῖς φίλοις Κυρίου Πάτερ Ὅσιε.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας Βαρβάρα τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστής, φωστὴρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἁγνὴ ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνὴ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδώλων ἔλιπες σεβάσματα, μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπτηξας, ἀπειλὰς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως μέλπουσα ἀεί, Τριάδα σέβω τὴν μίαν θεότητα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ μαρτυρίου, Βαρβάραν συνελθόντες τιμήσωμεν ἀξίως, ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχοφθόρου λυτρωθέντες, καὶ λοιμοῦ, σεισμοῦ τε καὶ καταπτώσεως, τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν, καταξιωθέντες μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, διάγειν ἐν φωτί, καὶ μέλπειν ἀξίως, ἐθαυμάστωσας Σῶτερ τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι, Τριάδα σέβω τὴν μίαν θεότητα.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ Δ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι.

Ξίφει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,
Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραὰμ διαβόλου.
Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτῃ χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχοι.

Πλήσας μελῶν γῆν ἡδέων Ἰωάννης,
Κἂν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Πολυβότου, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ἐπισκοπὴν γῆς ἐκλιπὼν Ἰωάννης,
Ἐπισκοποῦντος πάντα τέρπεται θέᾳ,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἰουλιανὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Ἰουλιανὴν ὡς περιστερὰν δέχου,
Εἰμὴ τάχει τέμνοιτο, τρίζουσαν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ Χριστοδούλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Συνωνυμὼν σοι, παρθένε Χριστοδούλη,
Ὁ Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ὁ ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς Σεραφεὶμ ὁ Φαναρίου ἐπίσκοπος, ὁ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1601, σούβλῃ διαπαρεὶς τελειοῦται.

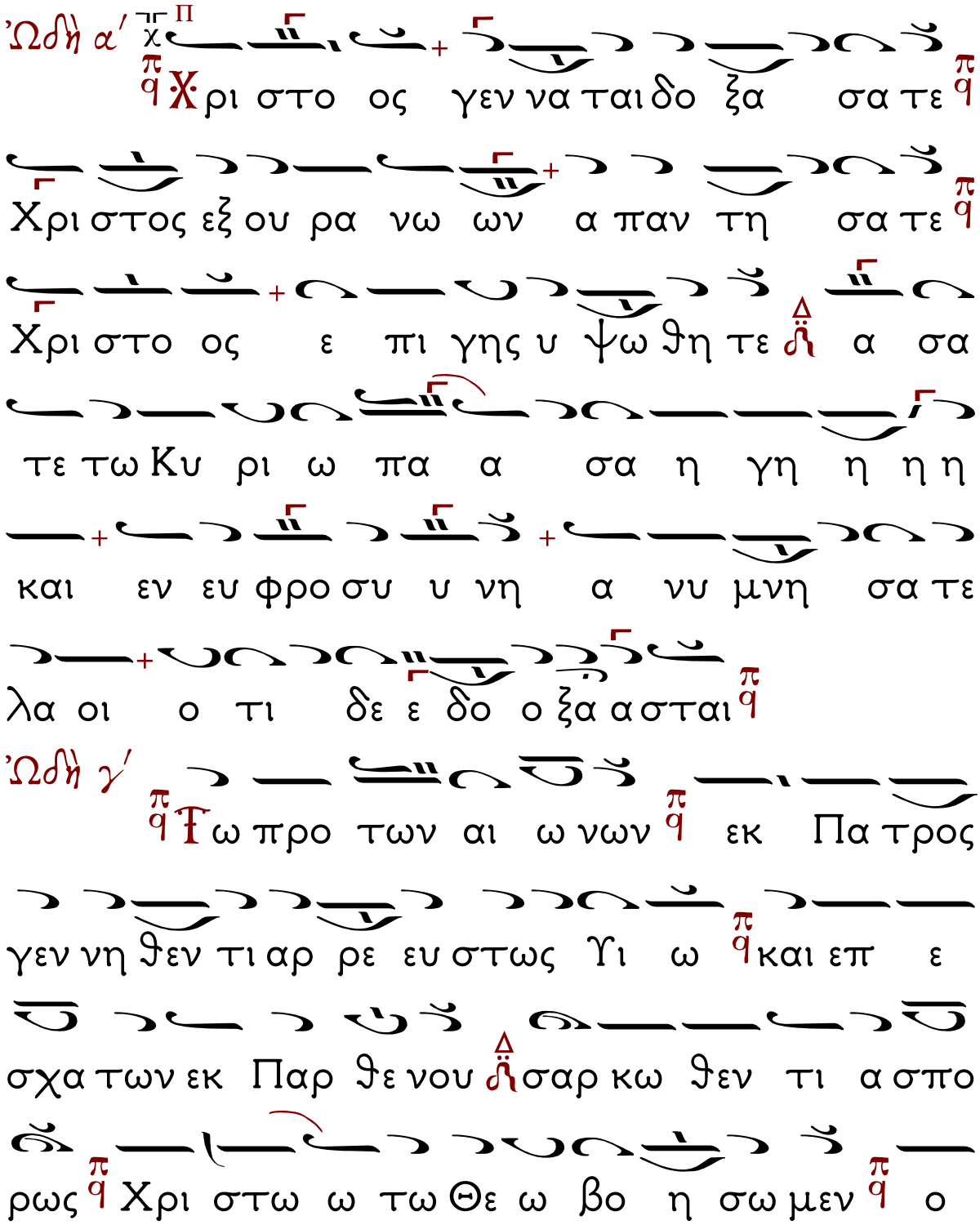
Στίχοι.

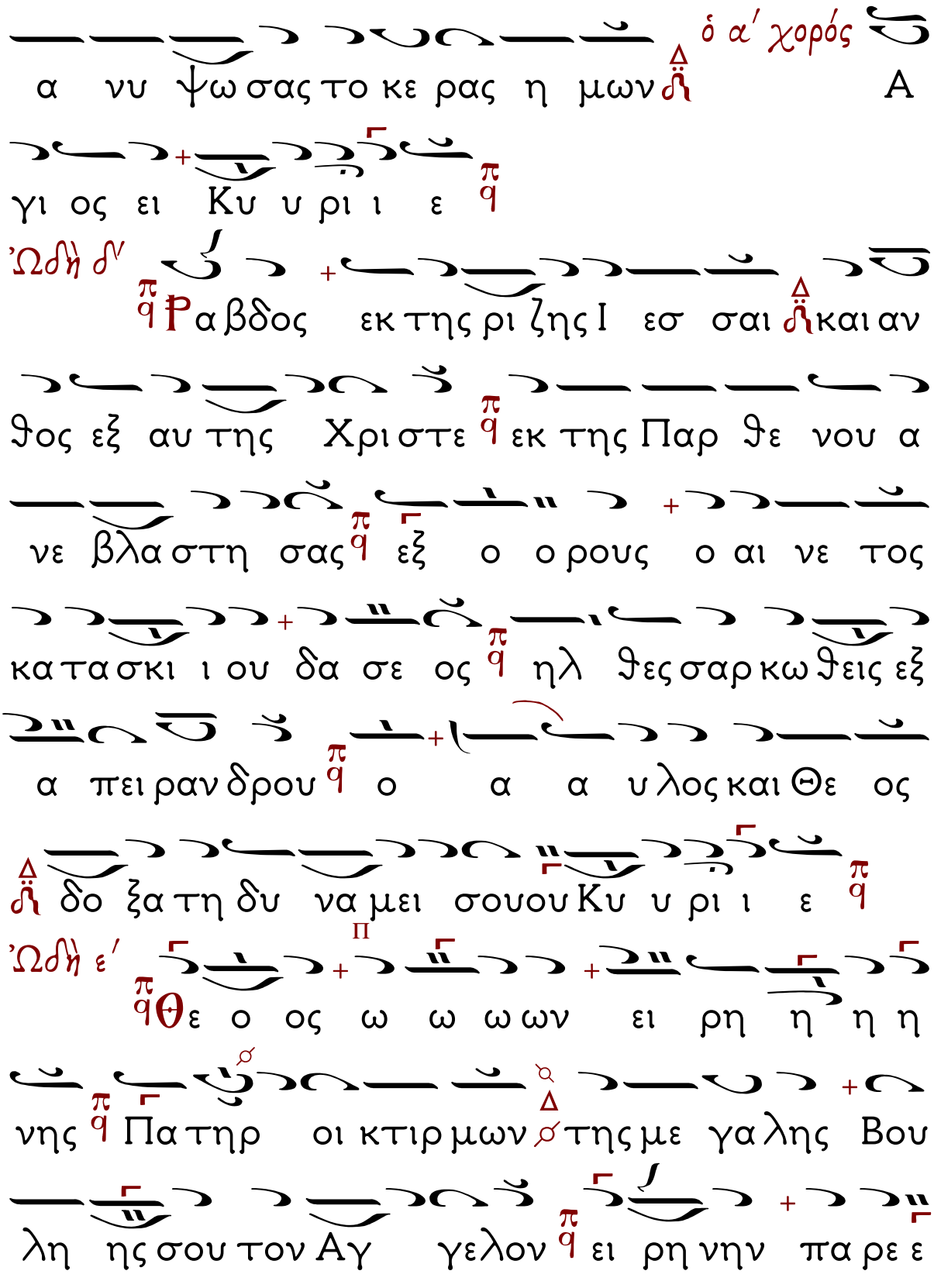
Ὁ γῆς Σεραφεὶμ Θετταλῶν φὺς ὡς κλάδος,
Θεῷ Λόγῳ πρόσεισι ῥείθροις αἱμάτων.

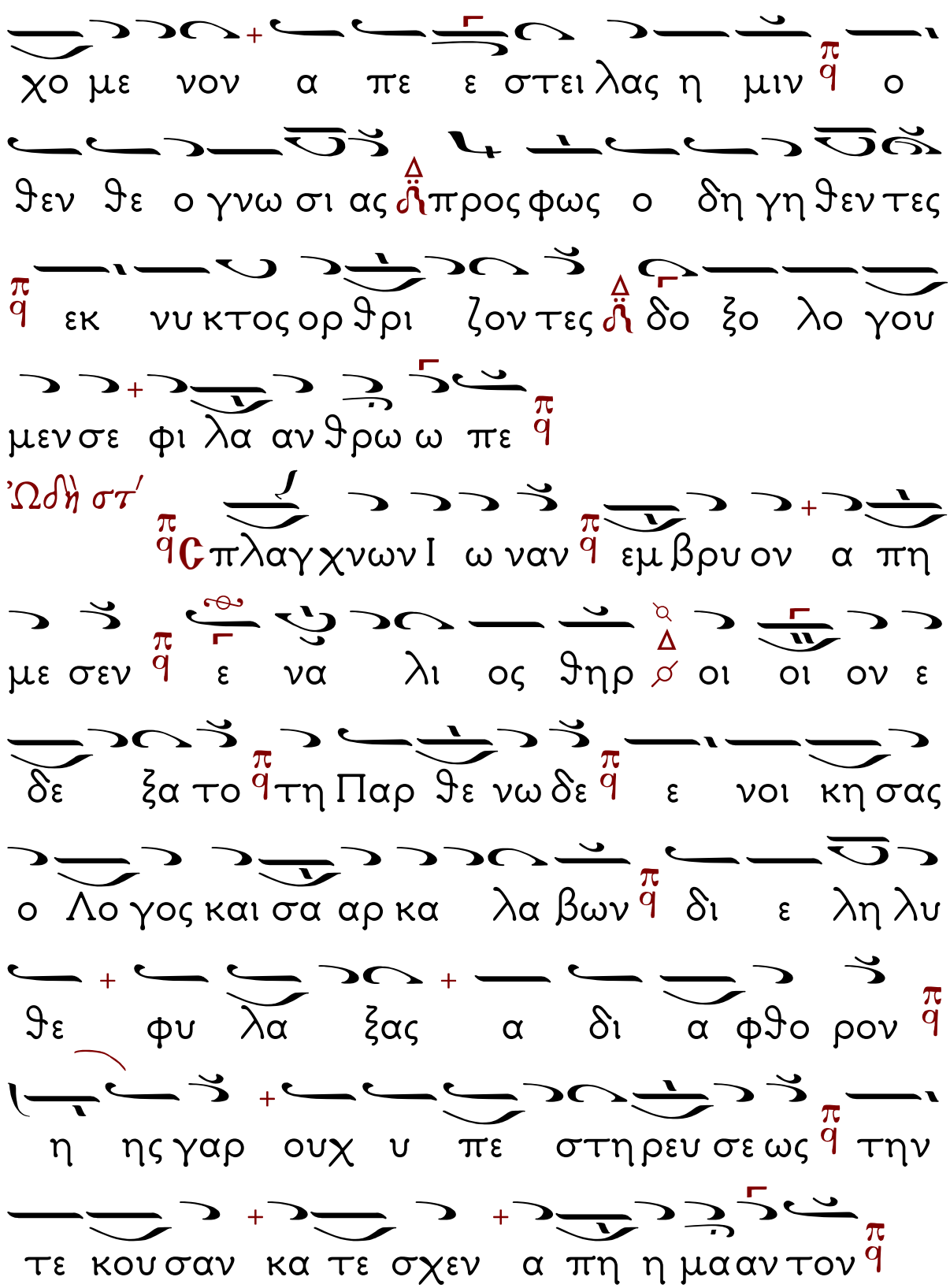
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

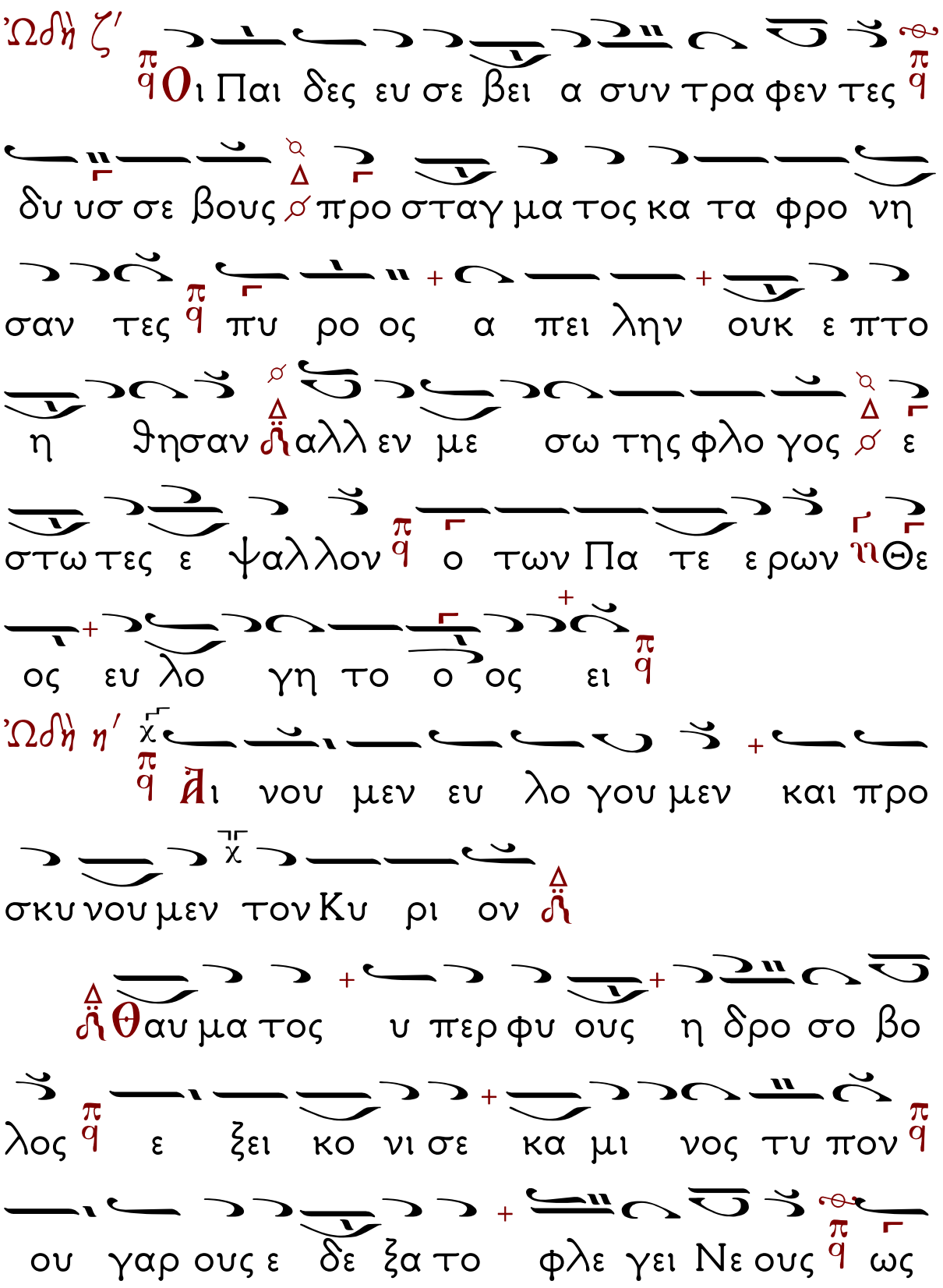
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

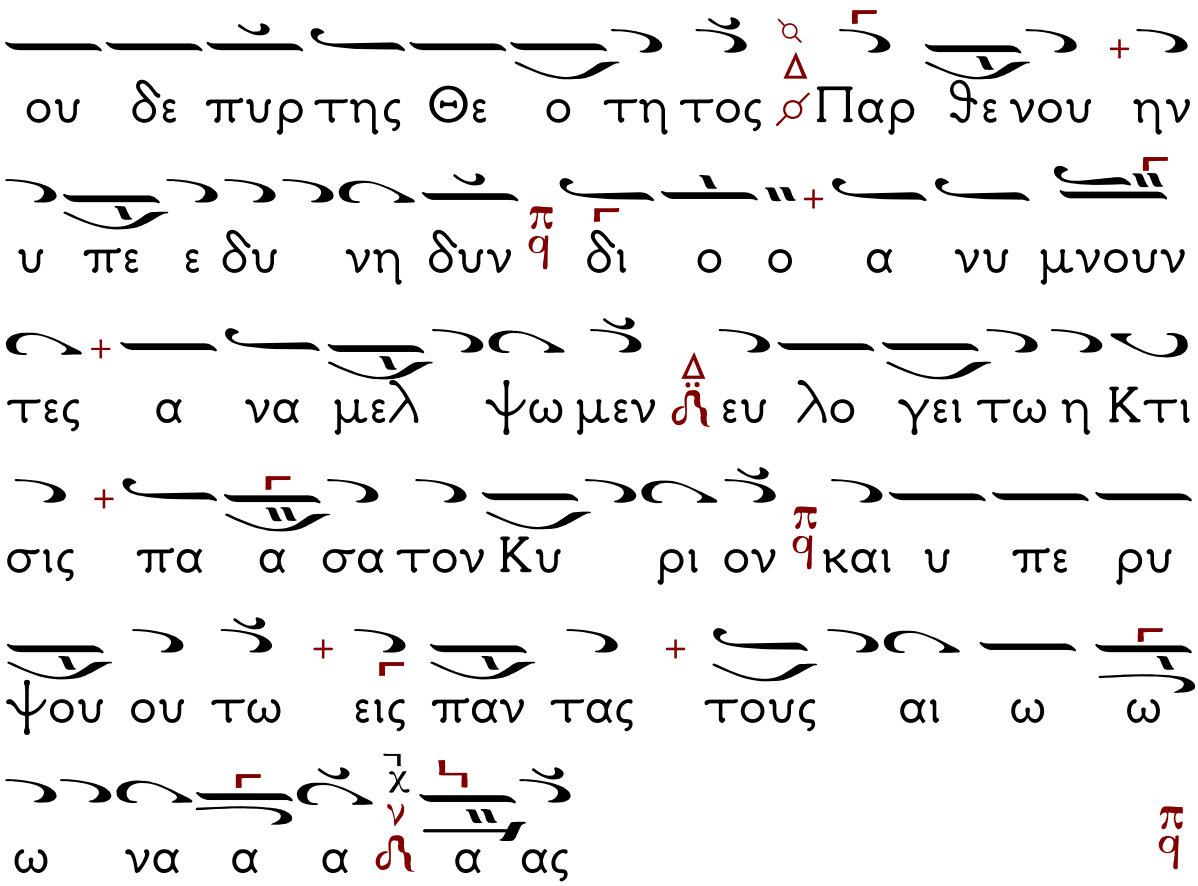
Ἦχος δ΄ Πα

ὁ α′ χορός
α νυ ψω σας το κε ρας η μων
Α
γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Ὠδὴ α′
Ῥα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι καιαν
θος εξ αυ της Χρι στε εκ της Παρ θε νου α
νε βλα στη σας εξ ο ο ρους ο αι νε τος
κα τα σκι ι ου δα σε ος ηλ θες σαρ κω θεις εξ
α πει ραν δρου ο α α υ λος καιΘε ος
δο ξα τη δυ να μει σουου Κυ υ ρι ι ε
Ὠδὴ ε′
Θε ο ος ω ω ω ων ει ρη η η η
νης Πα τηρ οι κτιρ μων της με γα λης Βου
λη ης σου τον Αγ γελον ει ρη νην πα ρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν π ο
θεν θε ο γνω σι ας Δ προς φως ο δη γη θεν τες
π εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες Δ δο ξο λο γου
μεν σε φι λα αν θρω ω πε π
Ὠδὴ στ′
π Cπλαγχνων Ι ω ναν π εμ βρυ ον α πη
με σεν π ε να λι ος θηρ Δ οι οι ον ε
δε ξα το π τη Παρ θε νω δε π ε νοι κη σας
ο Λο γος και σα αρ κα λα βων π δι ε λη λυ
θε φυ λα ξας α δι α φθο ρον π
η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως π την
τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον π

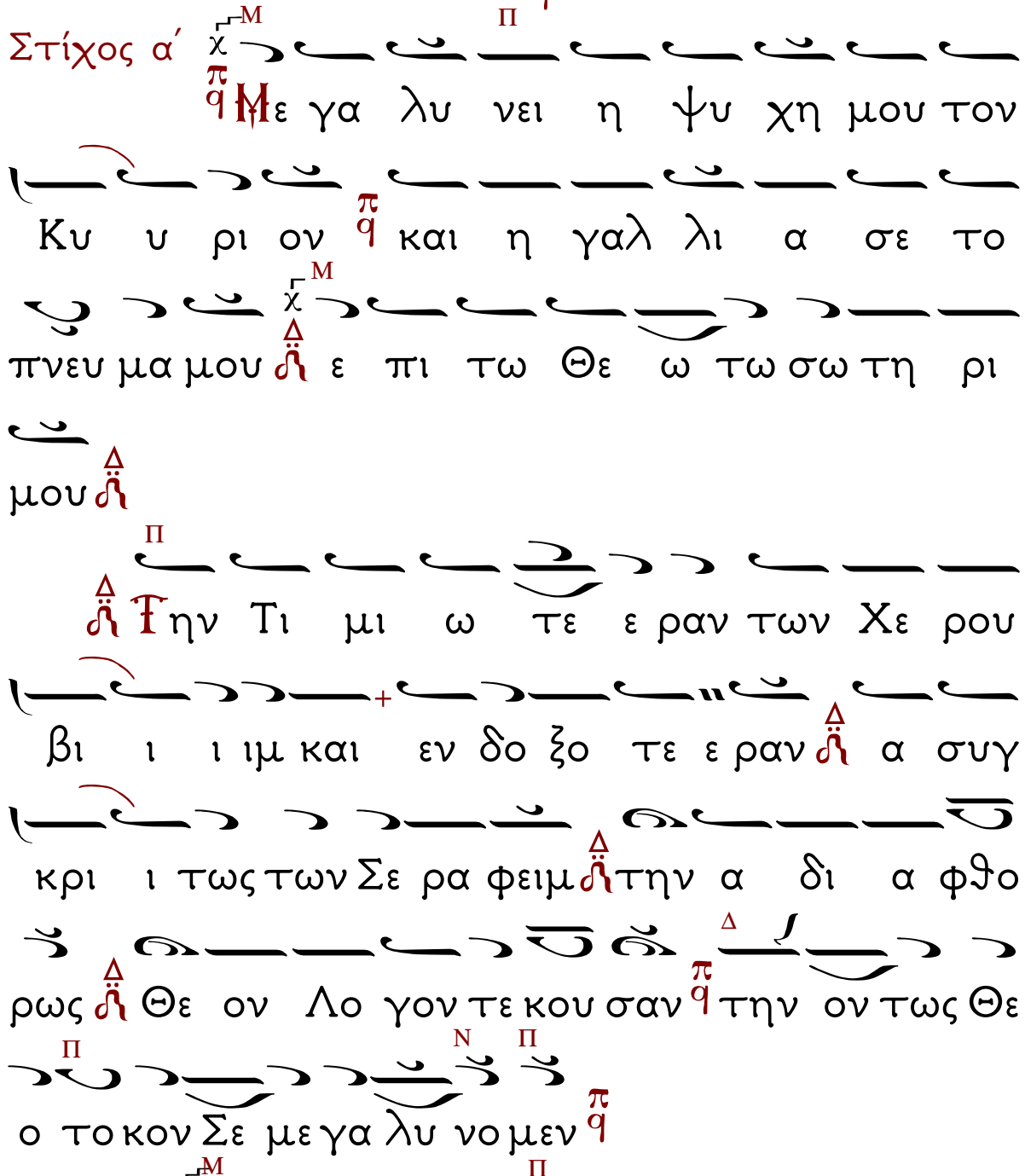

Ὠδὴ ζ′
Οἱ Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες
δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη
σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο
η ϑησαν ἀλλ εν με σω της φλο γος ε
στω τες ε ψαλ λον ο των Πα τε ε ρων Θε
ος ευ λο γη το ος ει
Ὠδὴ η′
Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον
Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο
λος ε ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον
ου γαρ ους ε δε ξα το φλε γει Νε ους ὡς

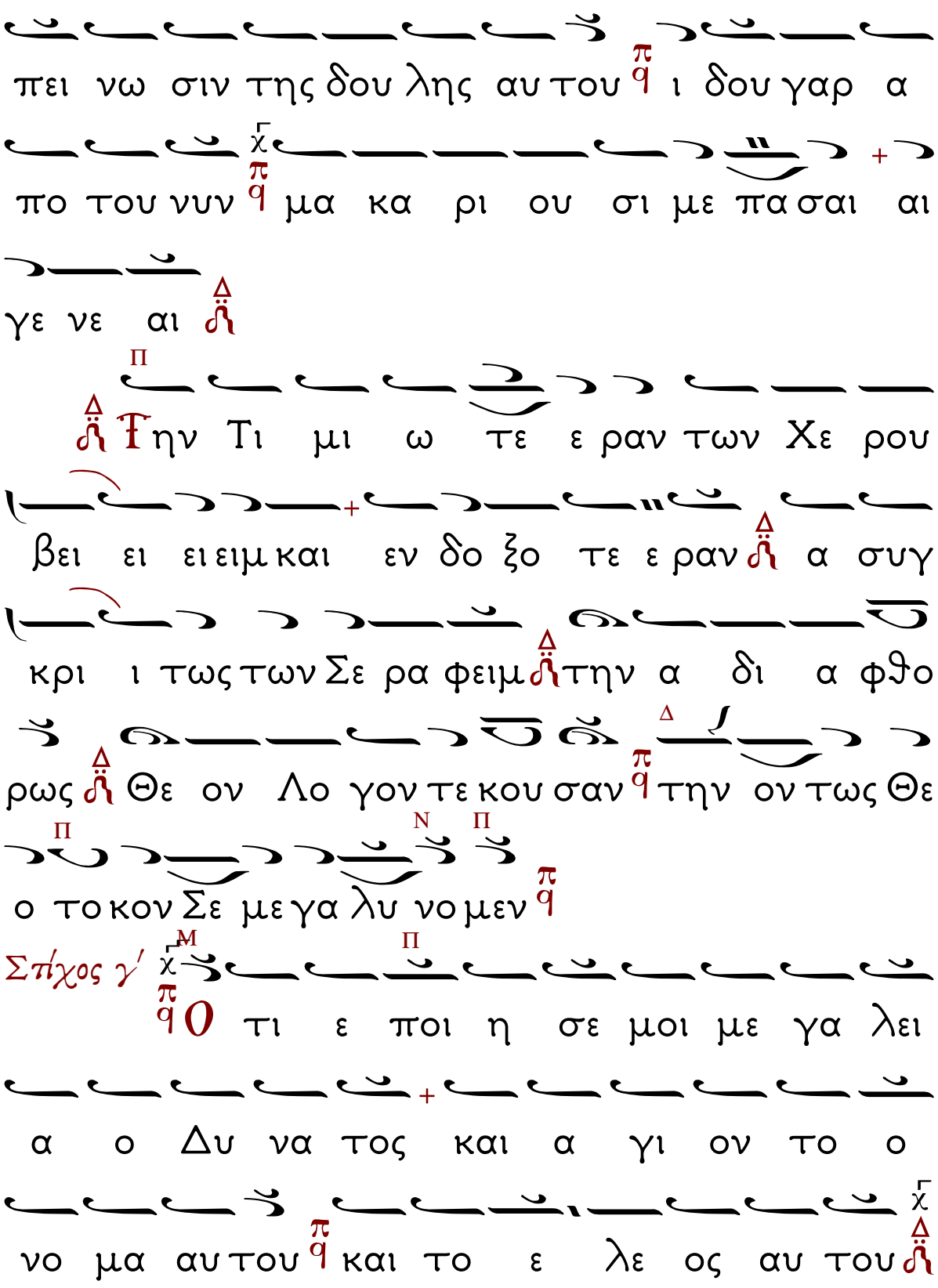

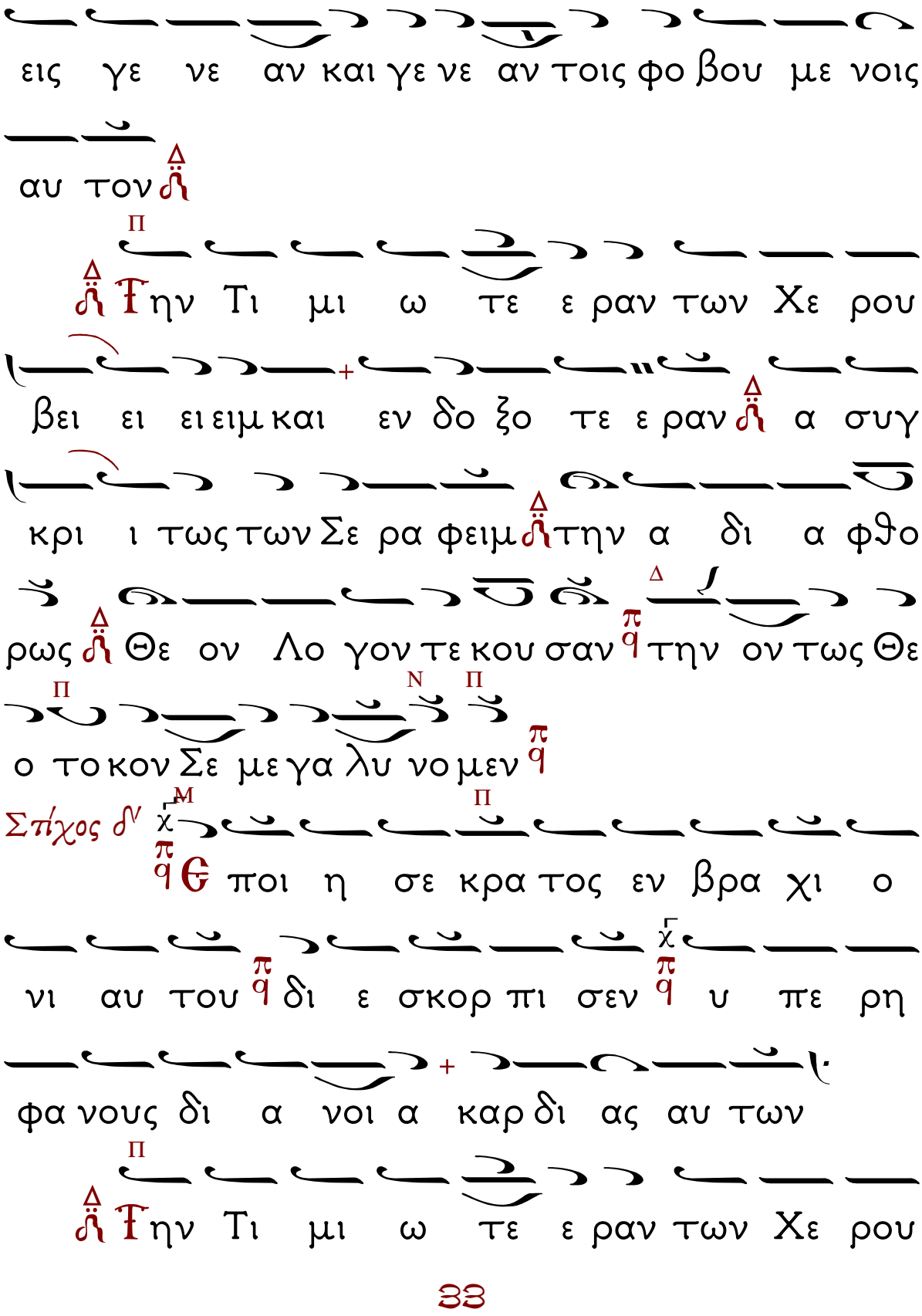
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτὸς....

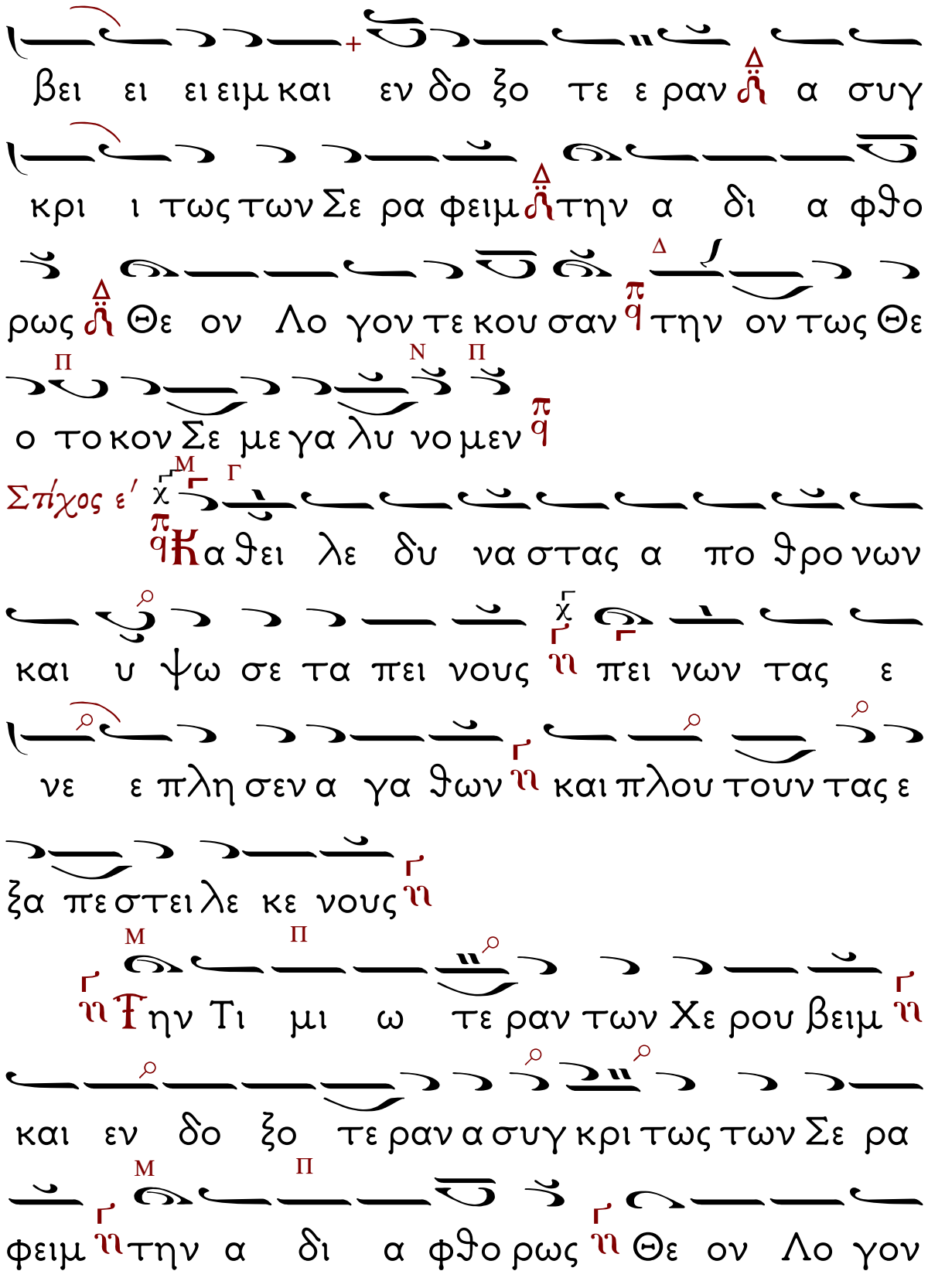
Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

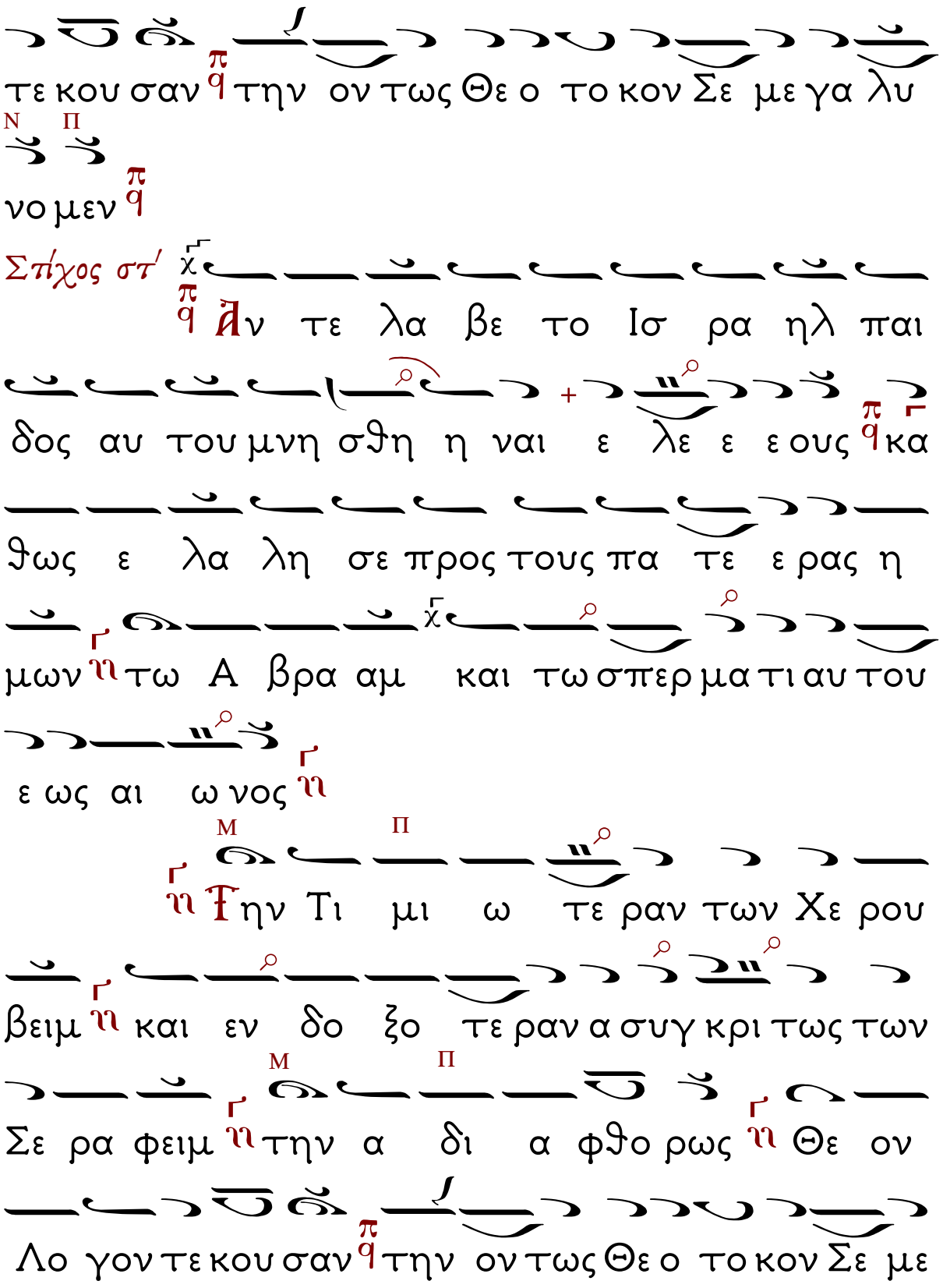
Ἦχος δ Πα

πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α
πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι
γε νε αι
την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον Σε με γα λυ νο μεν
Σπίχος γ'
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει
α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

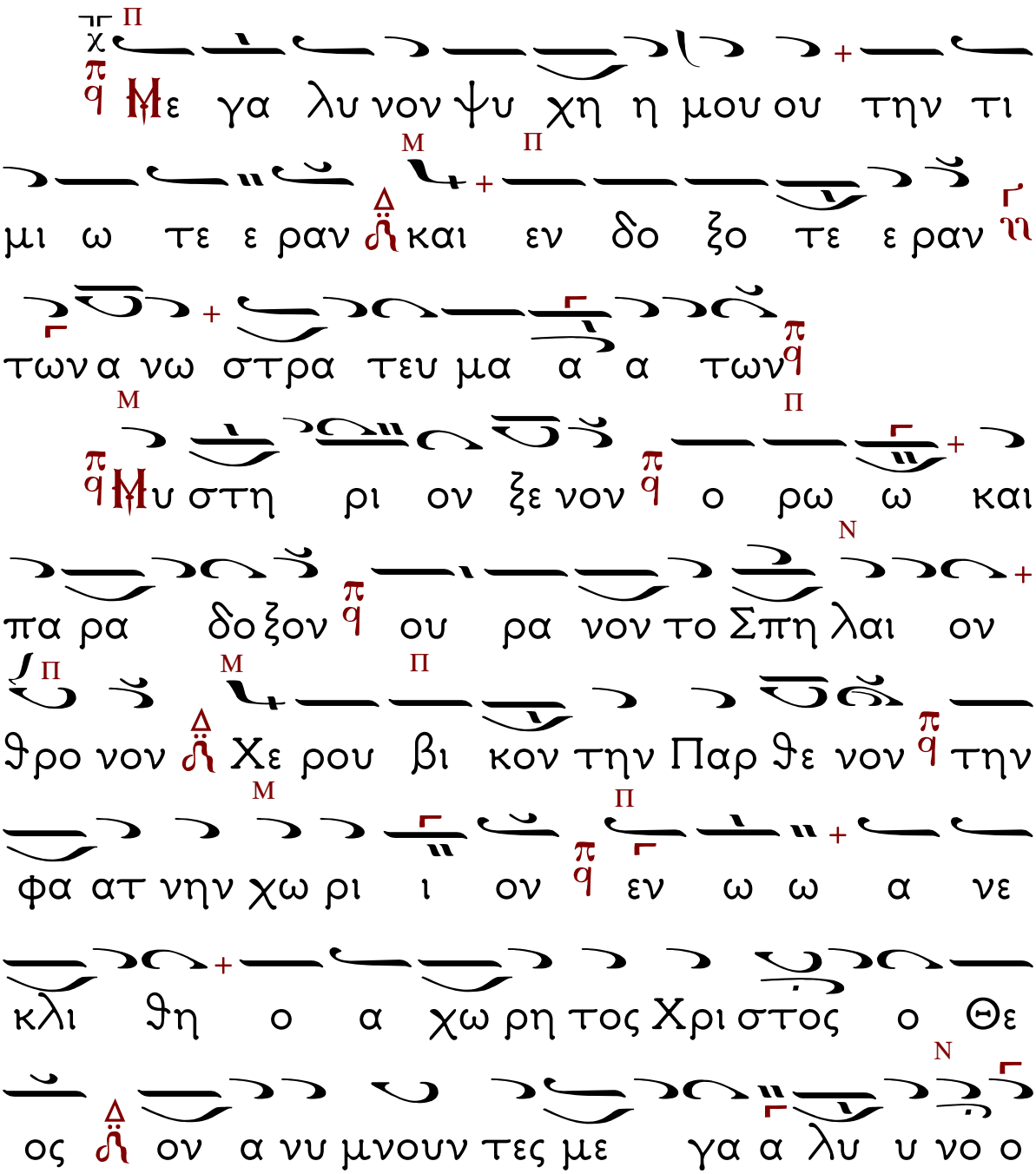

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις
αυ τον
την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον Σε με γα λυ νο μεν
Σπίχος δ'
Ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

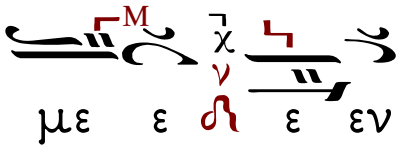

βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον Σε με γα λυ νο μεν
Στίχος ε′
Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων
και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ
νο μεν
Σπίχος στ'
Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
ε ως αι ω νος
Τ̀ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου
βειμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με

Εἶτα ψάλλεται
ἡ θ′ ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

π
ϥ

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.
Ἦχος γ΄.
Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοίδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ῥῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

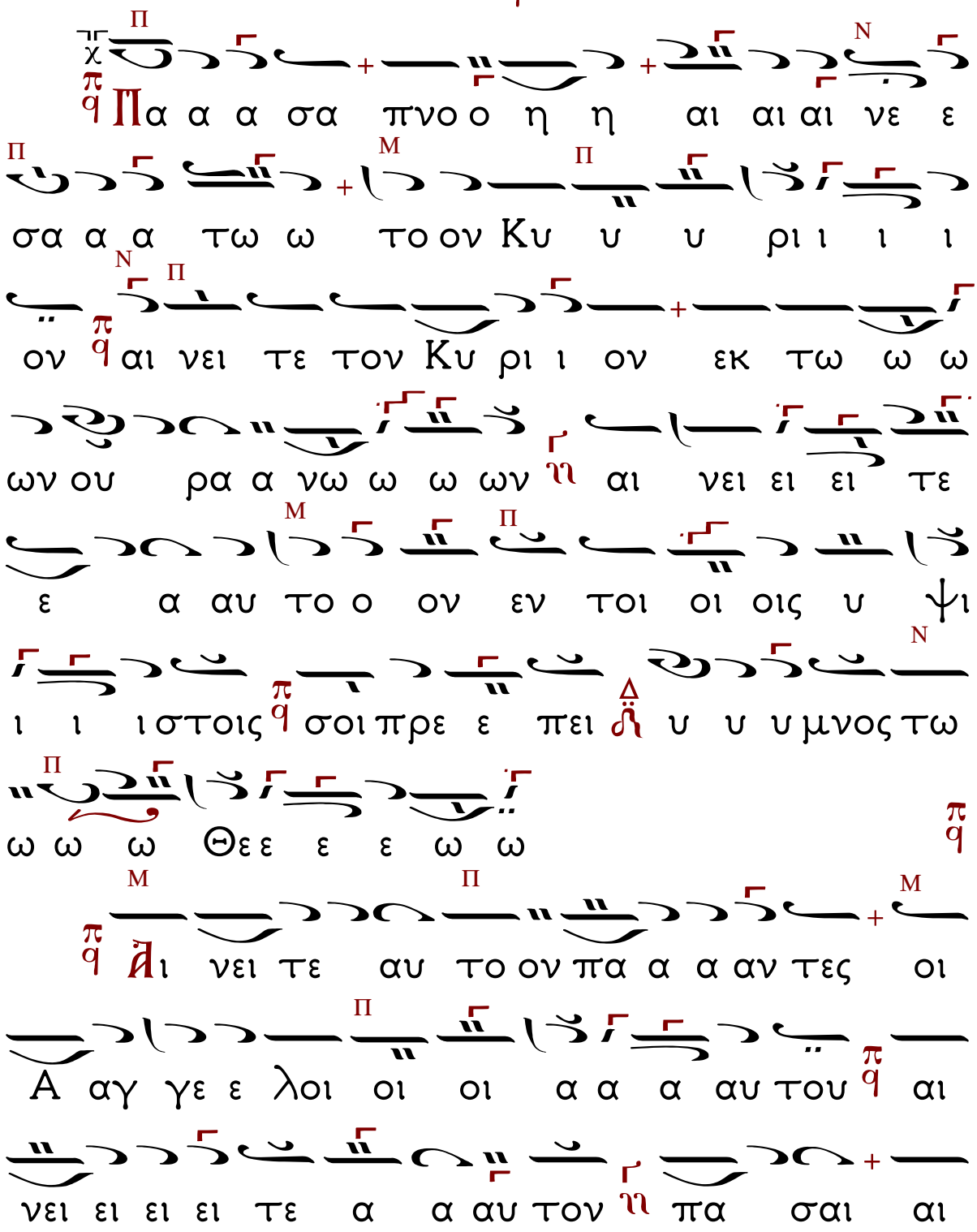
Ἀνέτρεψας σοφίᾳ σου, τὰς αἱρέσεις παμμάκαρ, ὦ Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ, Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

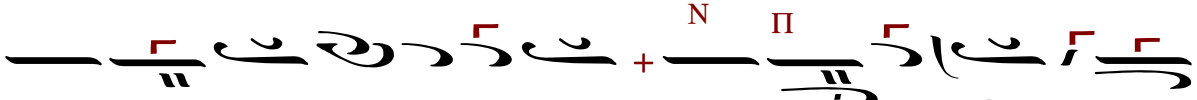
Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν τοῦ τῷ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, ὁ β΄ χορός καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος δ΄ Πα

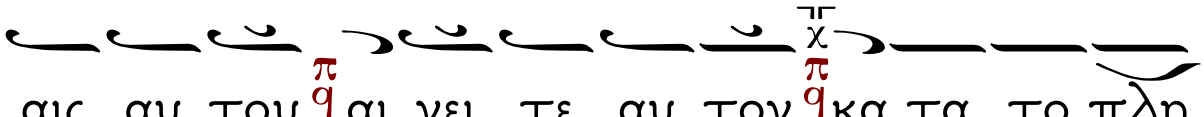

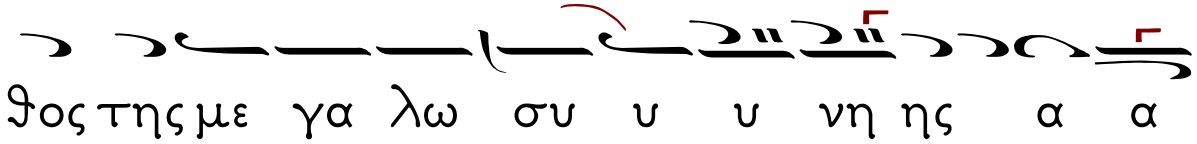

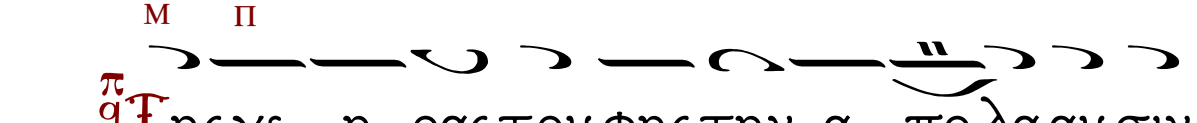

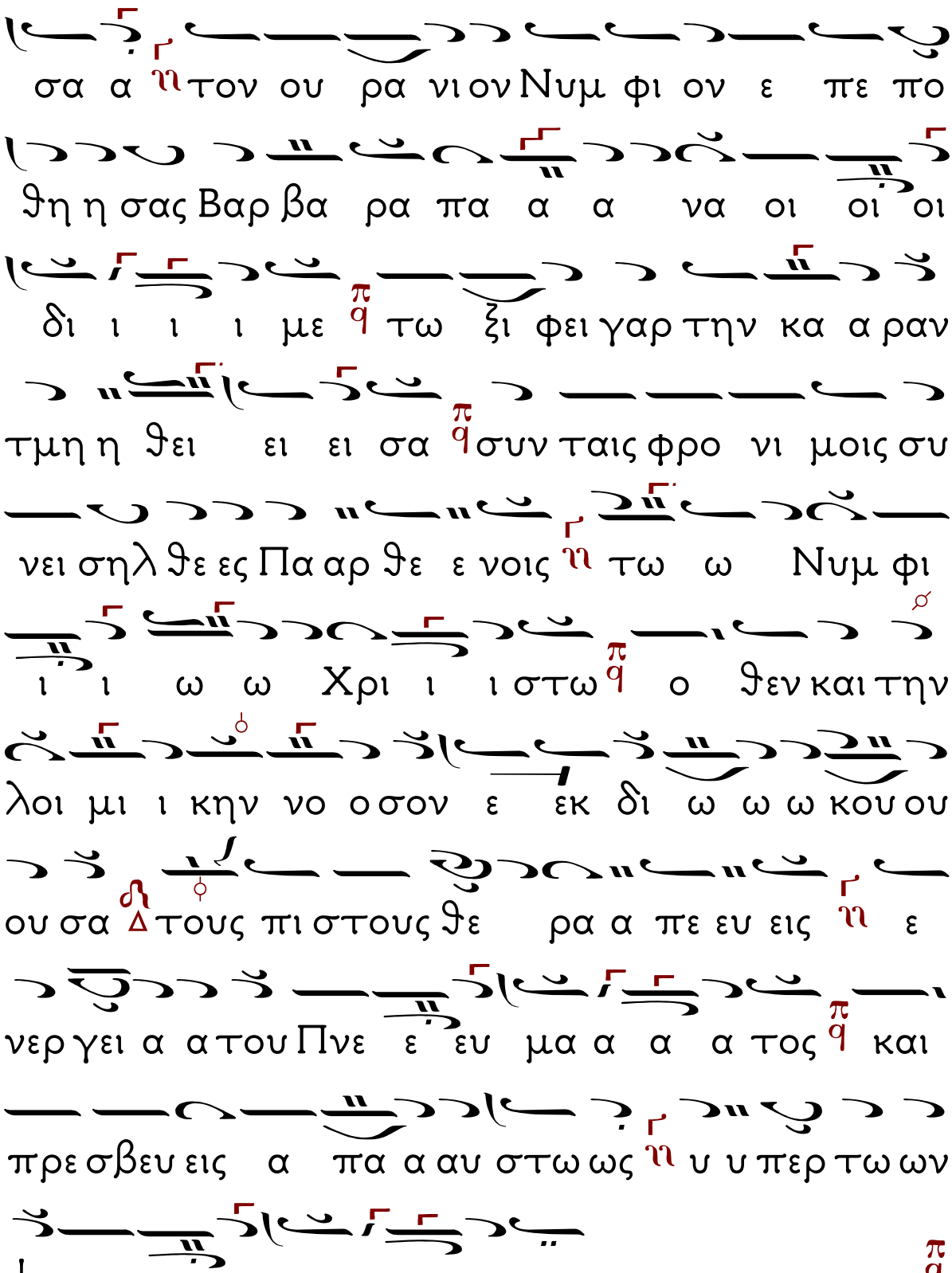
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ᾽
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἁγίας.
Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

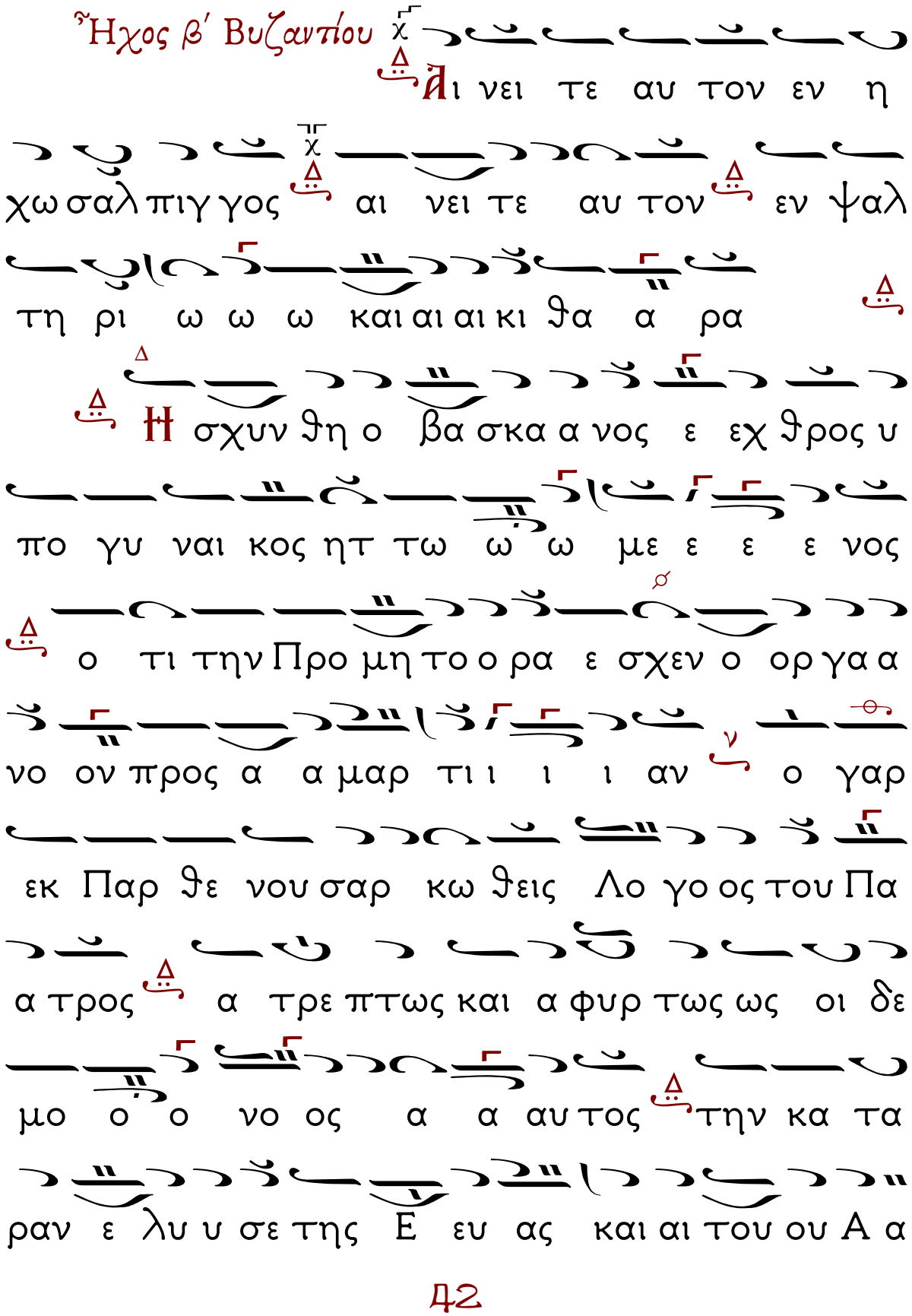

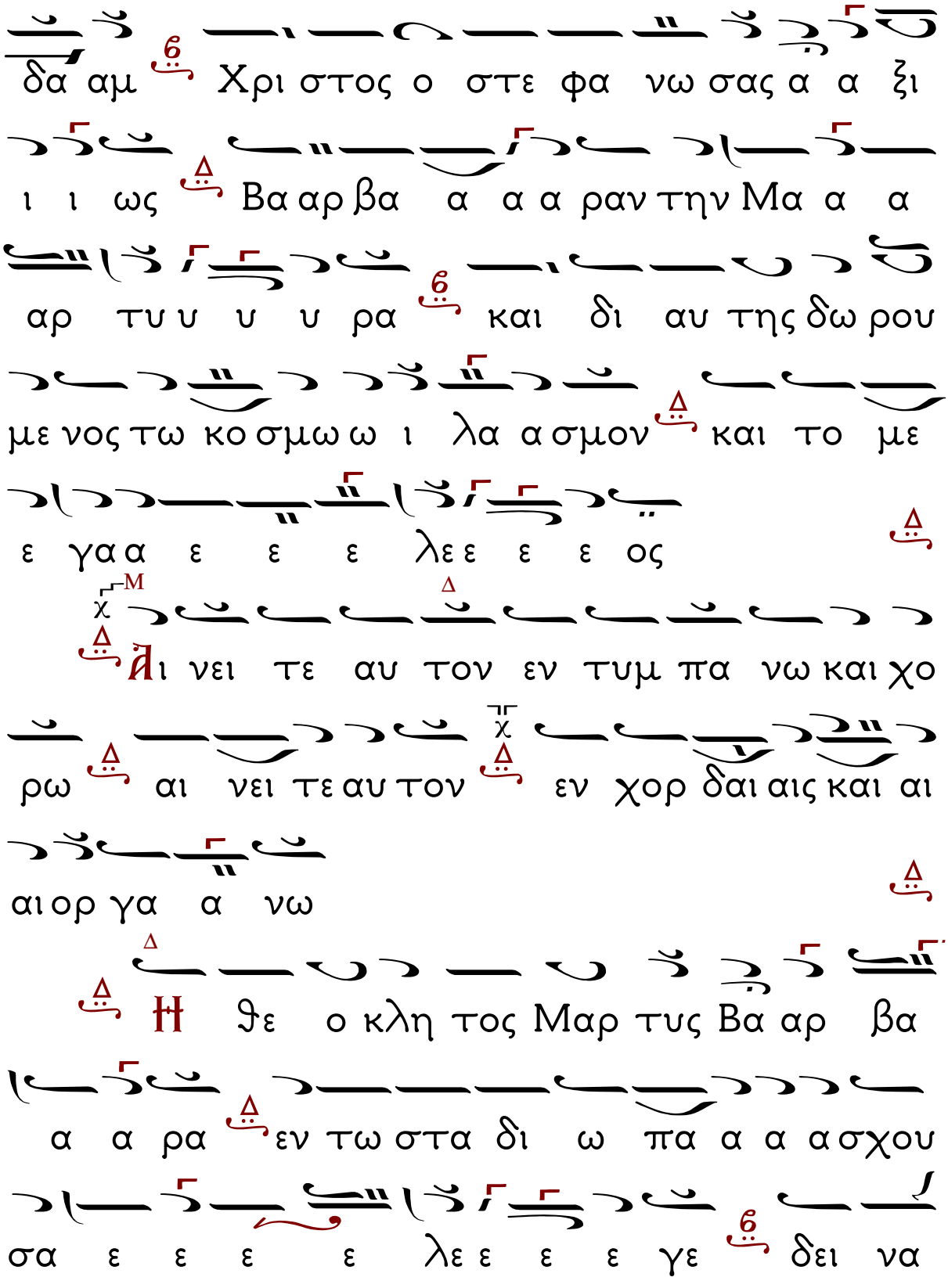

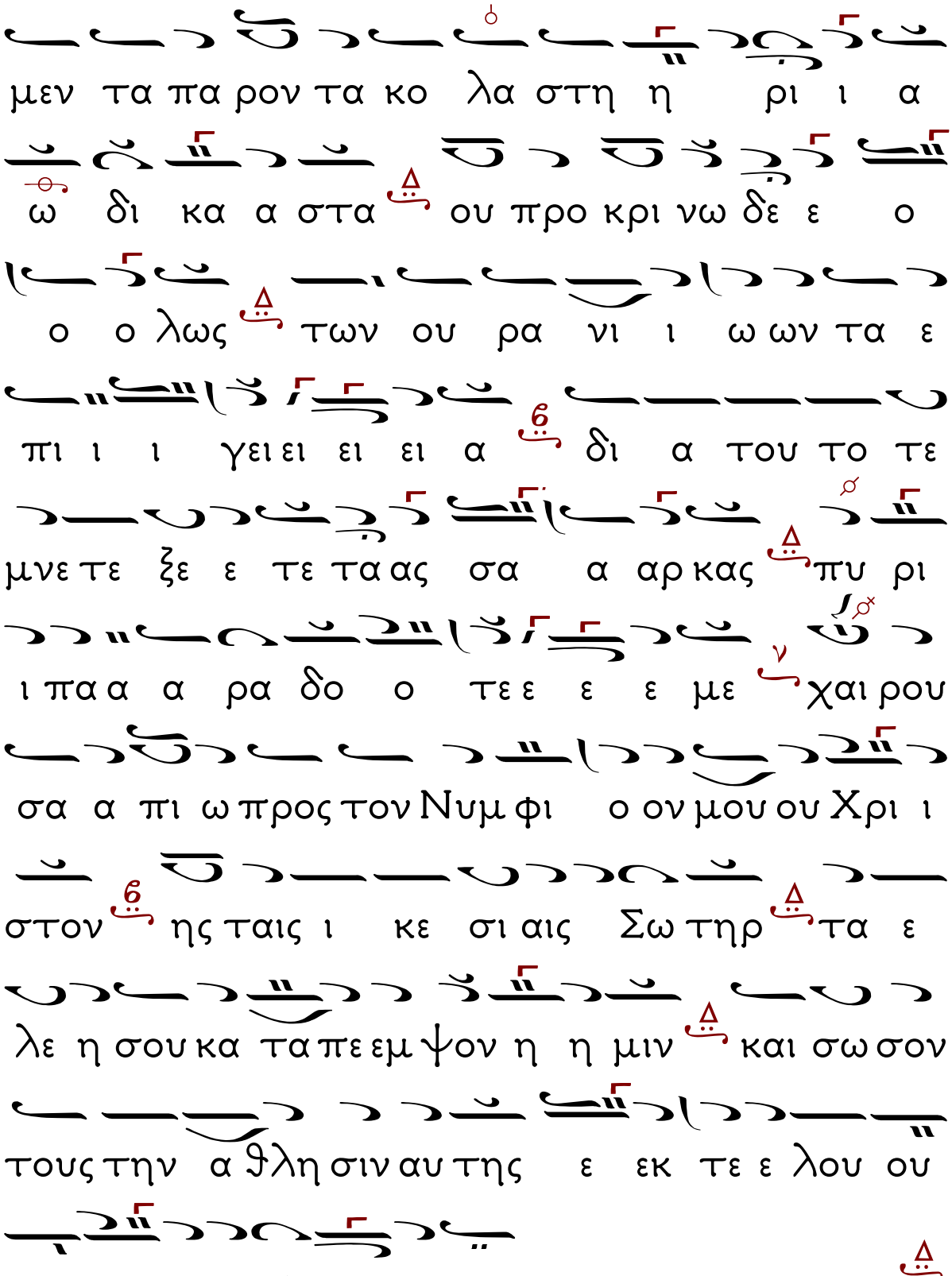

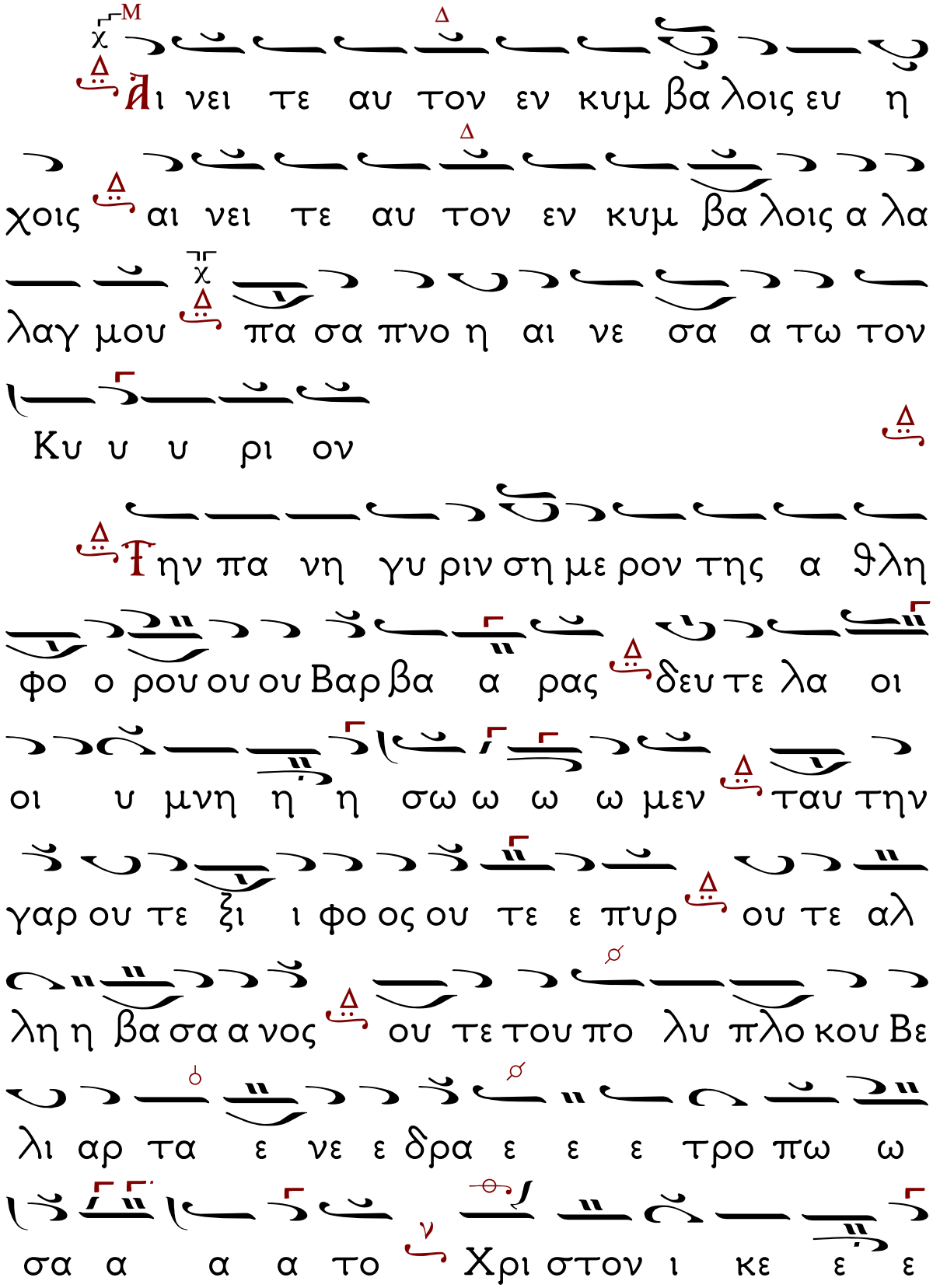

σα α ηι τον ου ρα νι ον Νυμ φι ον ε πε πο
ϑη η σας Βαρ βα ρα πα α α να οι οι οι
δι ι ι ι με πq τω ξι φει γαρ την κα α ραν
τμη η ϑει ει ει σα πq συν ταις φρο νι μοις συ
νει σηλ ϑε ες Πα αρ ϑε ε νοις ηι τω ω Νυμ φι
ι ι ω ω Χρι ι ι στω πq ο ϑεν και την
λοι μι ι κην νο ο σον ε εκ δι ω ω ω κου ου
ου σα Δ τους πι στους ϑε ρα α πε ευ εις ηι ε
νερ γει α α του Πνε ε ευ μα α α α τος πq και
πρε σβευ εις α πα α αυ στω ως ηι υ υ περ τω ων
ψυ χω ω ων η η η η μων πq

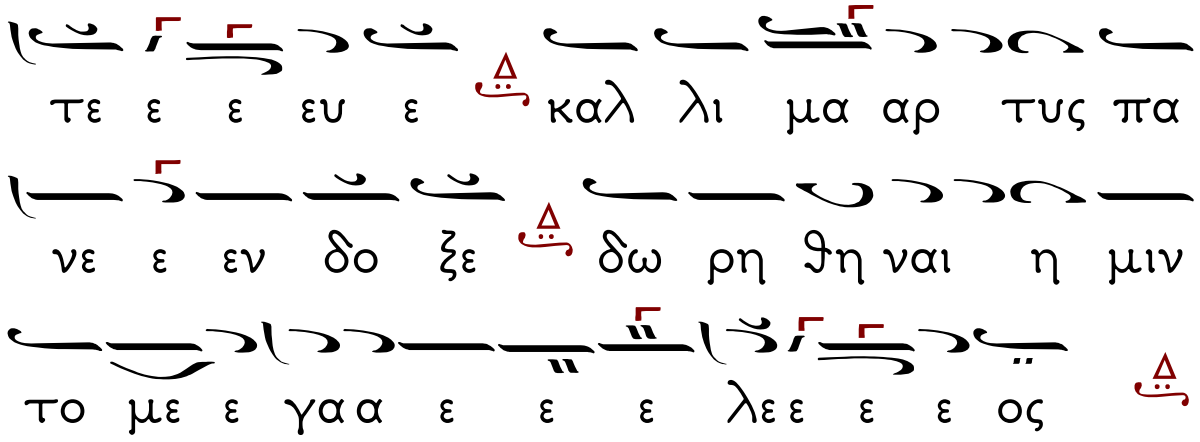
Ἦχος β΄ Βυζαντίου

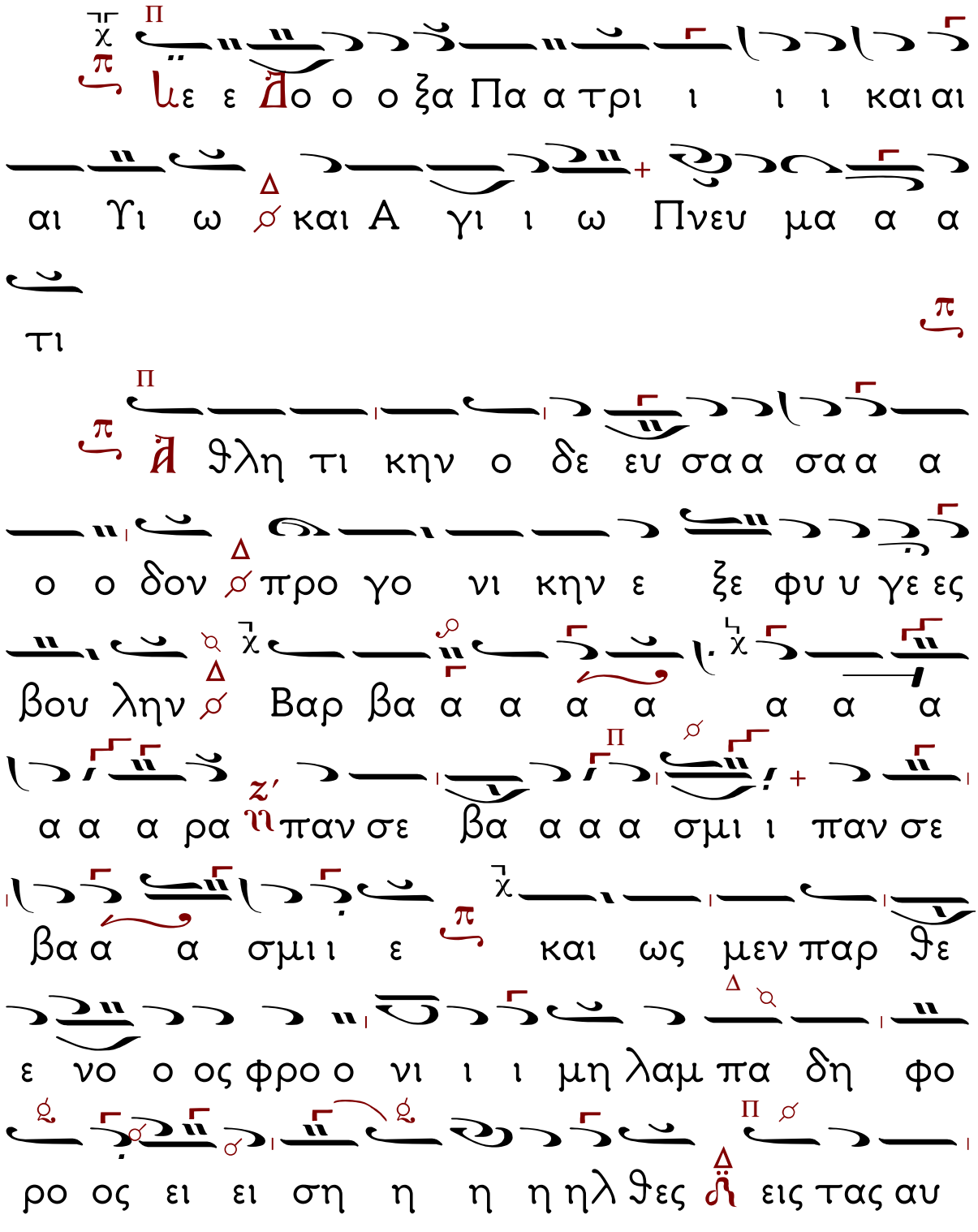

δα αμ Χρι στος ο στε φα νω σας α α ξι
ι ι ως Βα αρ βα α α α ραν την Μα α α
αρ τυ υ υ υ ρα και δι αυ της δω ρου
με νος τω κο σμω ω ι λα α σμον και το με
ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο
ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι
αι ορ γα α νω
Η ϑε ο κλη τος Μαρ τυς Βα αρ βα
α α ρα εν τω στα δι ω πα α α α σχου
σα ε ε ε ε λε ε ε ε γε δει να

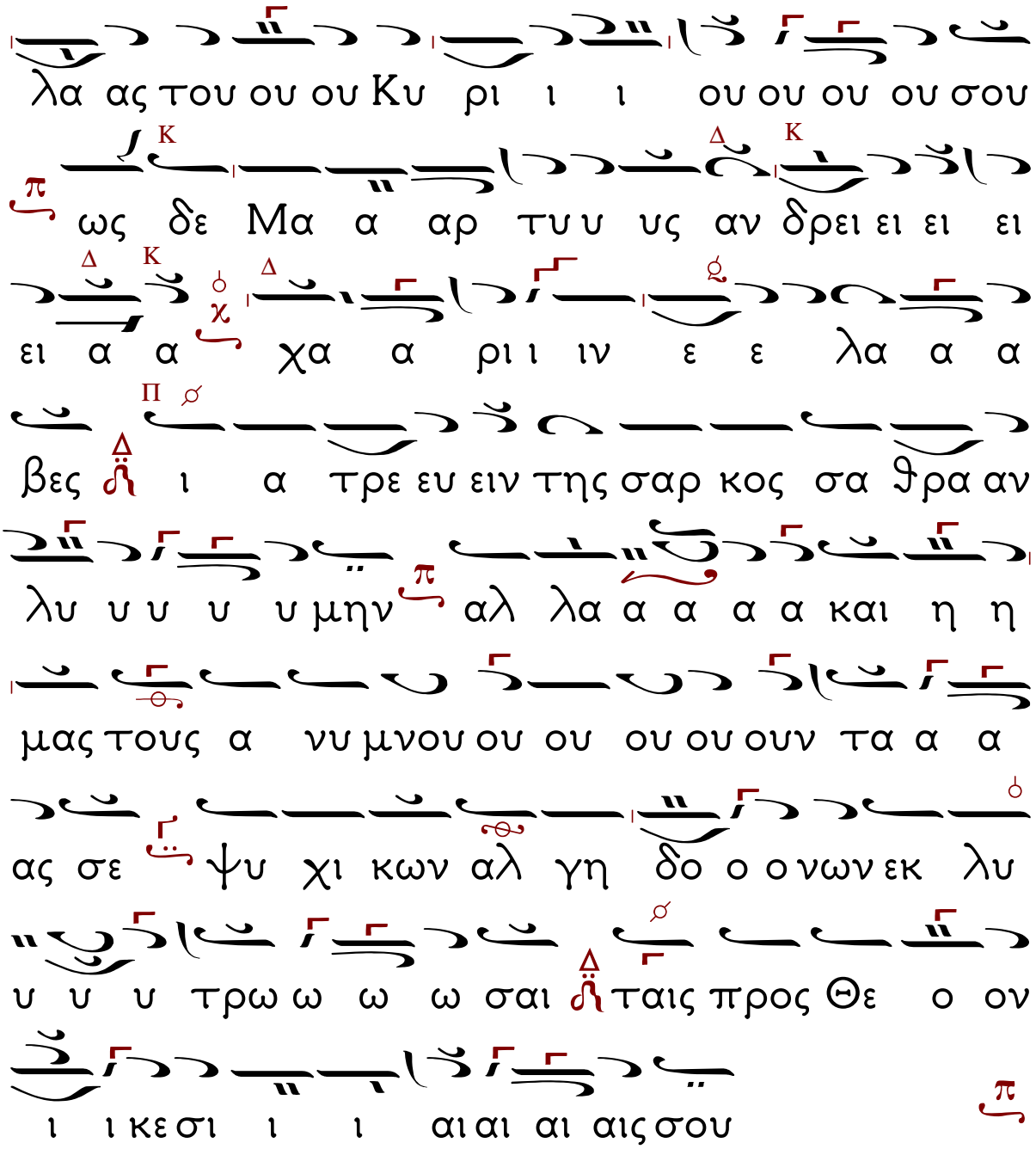

μεν τα πα ρον τα κο λα στη η ρι ι α
ω δι κα α στα ου προ κρι νω δε ε ο
ο ο λως των ου ρα νι ι ω ων τα ε
πι ι ι γει ει ει ει α δι α του το τε
μνε τε ξε ε τε τα ας σα α αρ κας πυ ρι
ι παα α ρα δο ο τε ε ε με χαι ρου
σα α πι ω προς τον Νυμ φι ο ον μου ου Χρι ι
στον ης ταις ι κε σι αις Σω τηρ τα ε
λε η σου κα τα πε εμ ψον η η μιν και σω σον
τους την α θλη σιν αυ της ε εκ τε ε λου ου
ουν τα ας πι ι ι στως

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα
λαγ μου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον
Την πα νη γυ ριν ση με ρον της α ϑλη
φο ο ρου ου ου Βαρ βα α ρας δευ τε λα οι
οι υ μνη η η σω ω ω ω μεν ταυ την
γαρ ου τε ξι ι φο ος ου τε ε πυρ ου τε αλ
λη η βα σα α νος ου τε του πο λυ πλο κου Βε
λι αρ τα ε νε ε δρα ε ε ε τρο πω ω
σα α α α το Χρι στον ι κε ε ε

τε ε ε ευ ε καλ λι μα αρ τυς πα
νε ε εν δο ξε δω ρη θη ναι η μιν
το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

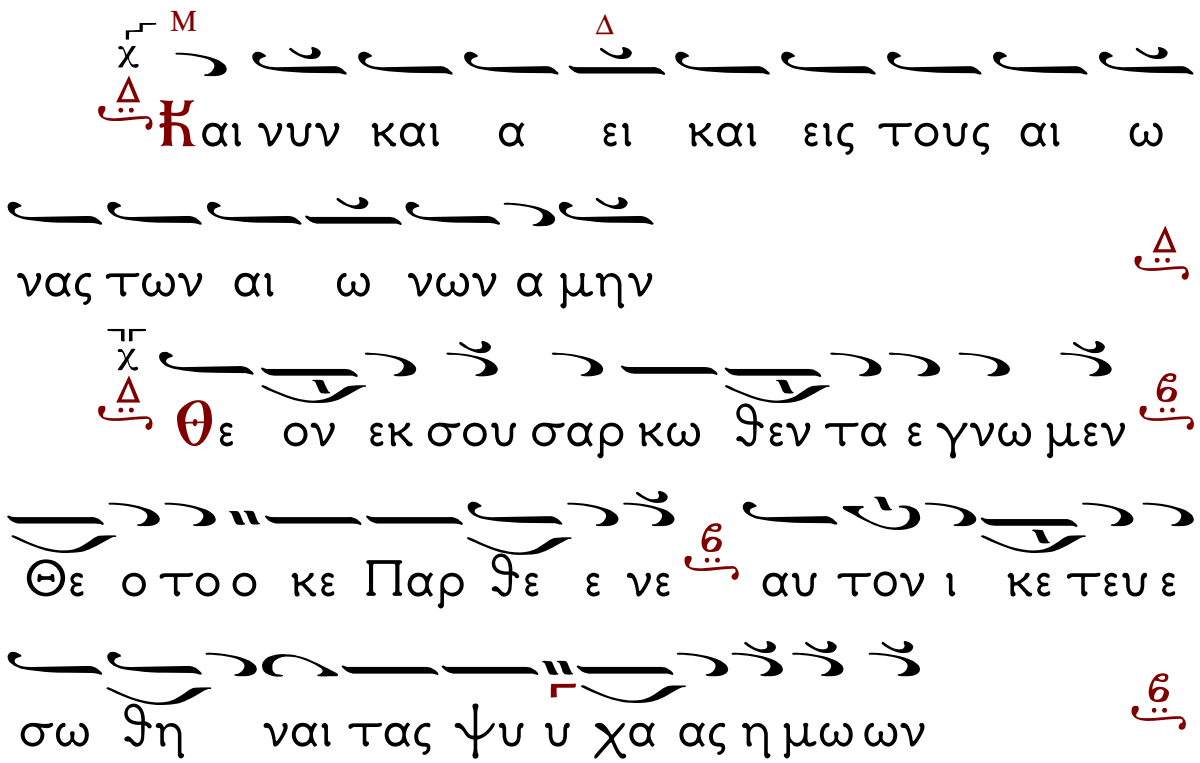
Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα. Ἦχος λ Πα.

λα ας του ου ου Κυ ρι ι ι ου ου ου ου σου
ως δε Μα α αρ τυ υ υς αν δρει ει ει ει
ει α α χα α ρι ι ιν ε ε λα α α
βες ι α τρε ευ ειν της σαρ κος σα θρα αν
λυ υ υ υ υ μην αλ λα α α α α και η η
μας τους α νυ μνου ου ου ου ου ουν τα α α
ας σε ψυ χι κων αλ γη δο ο ο νων εκ λυ
υ υ υ τρω ω ω ω σαι ταις προς Θε ο ον
ι ι κε σι ι ι αι αι αι αις σου

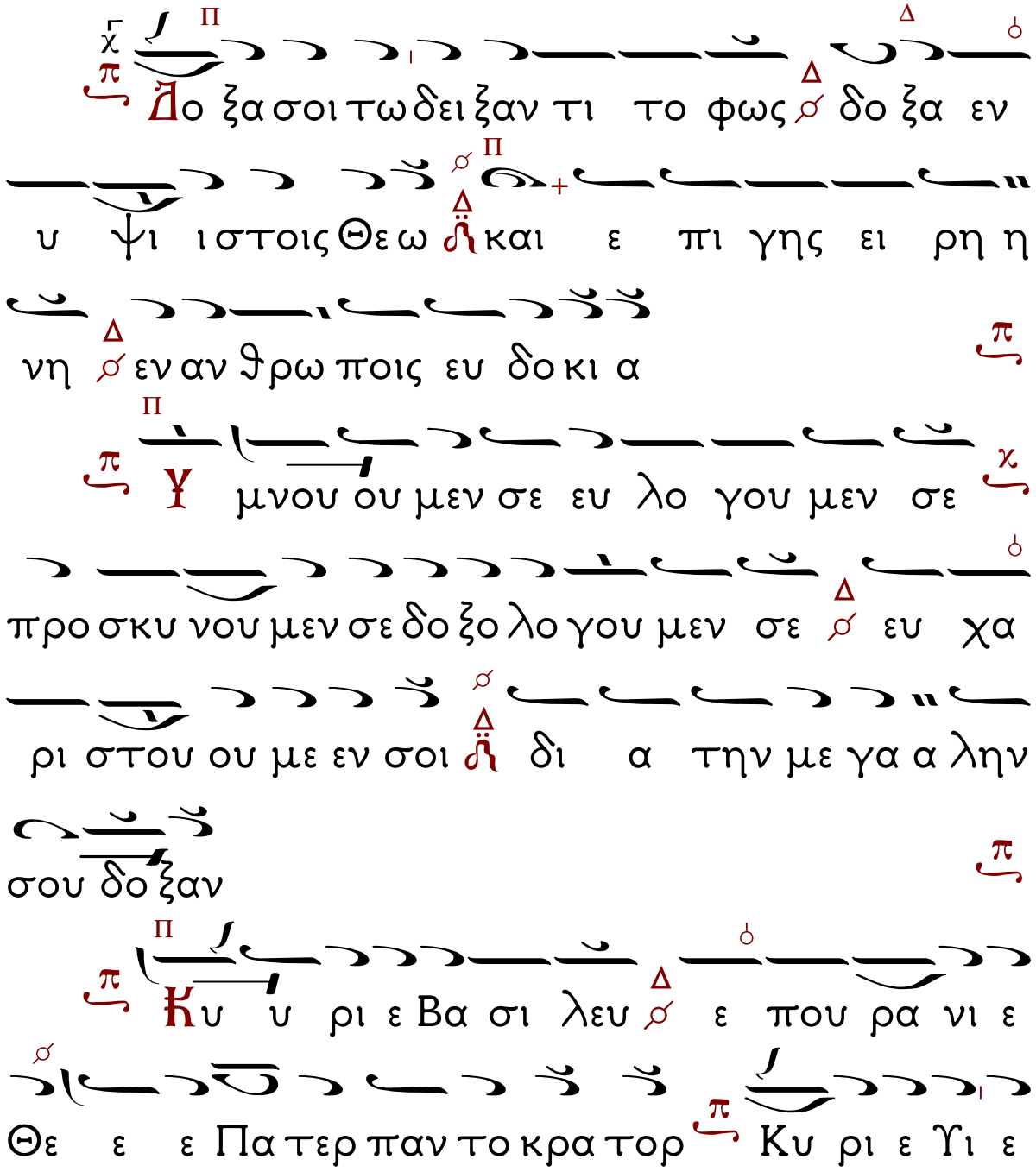
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

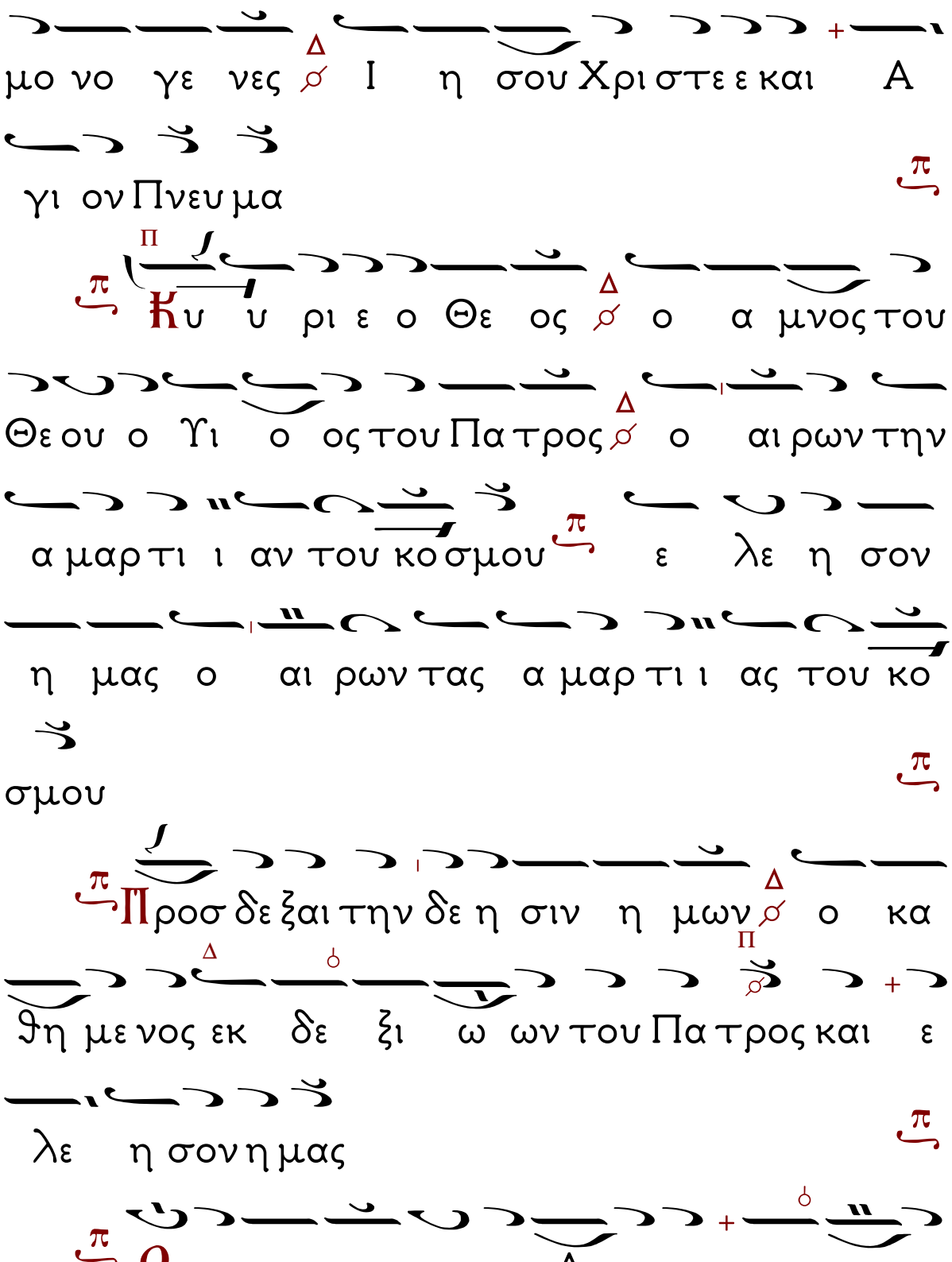
Ἦχος λ΄ Δι

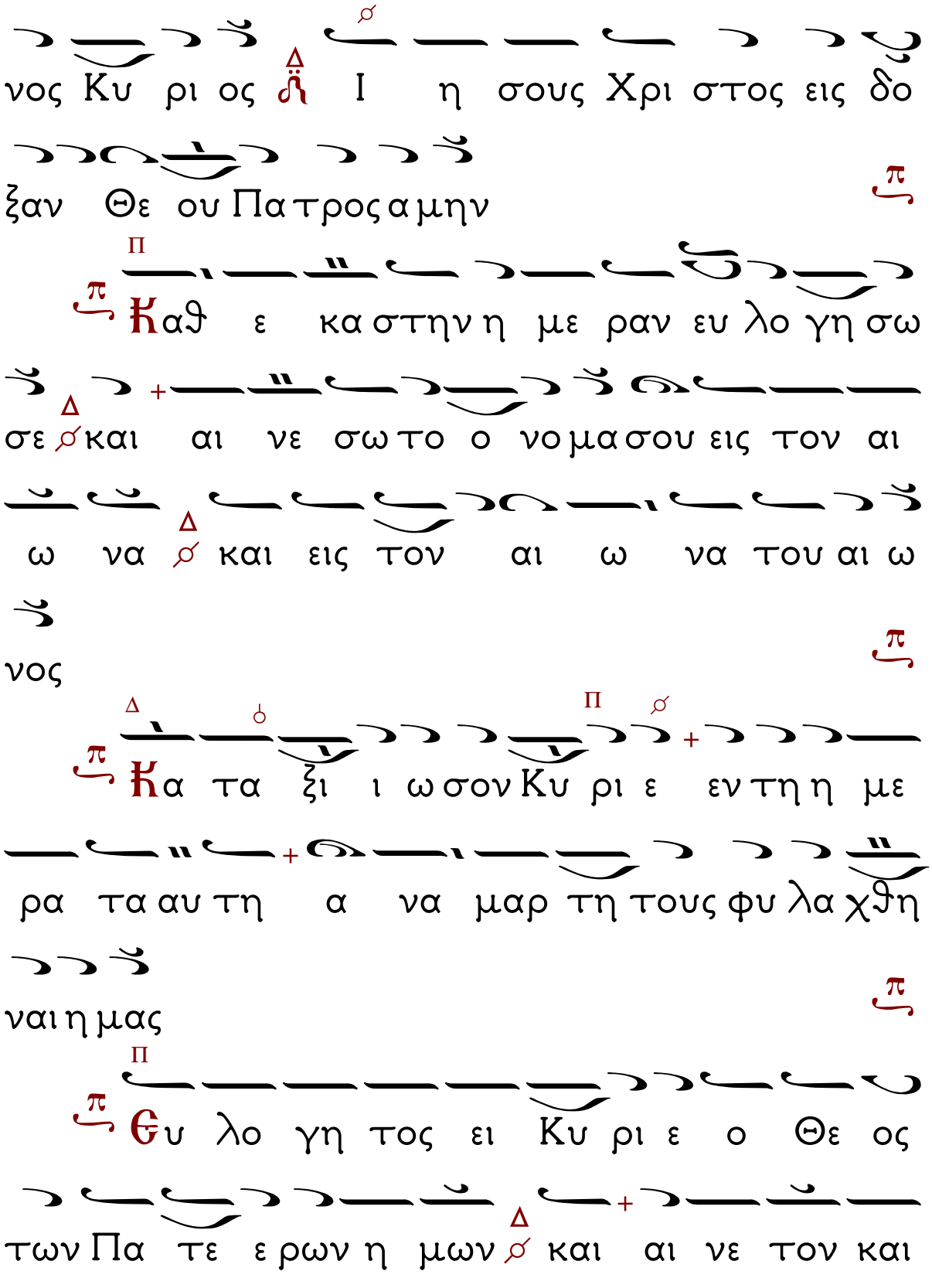

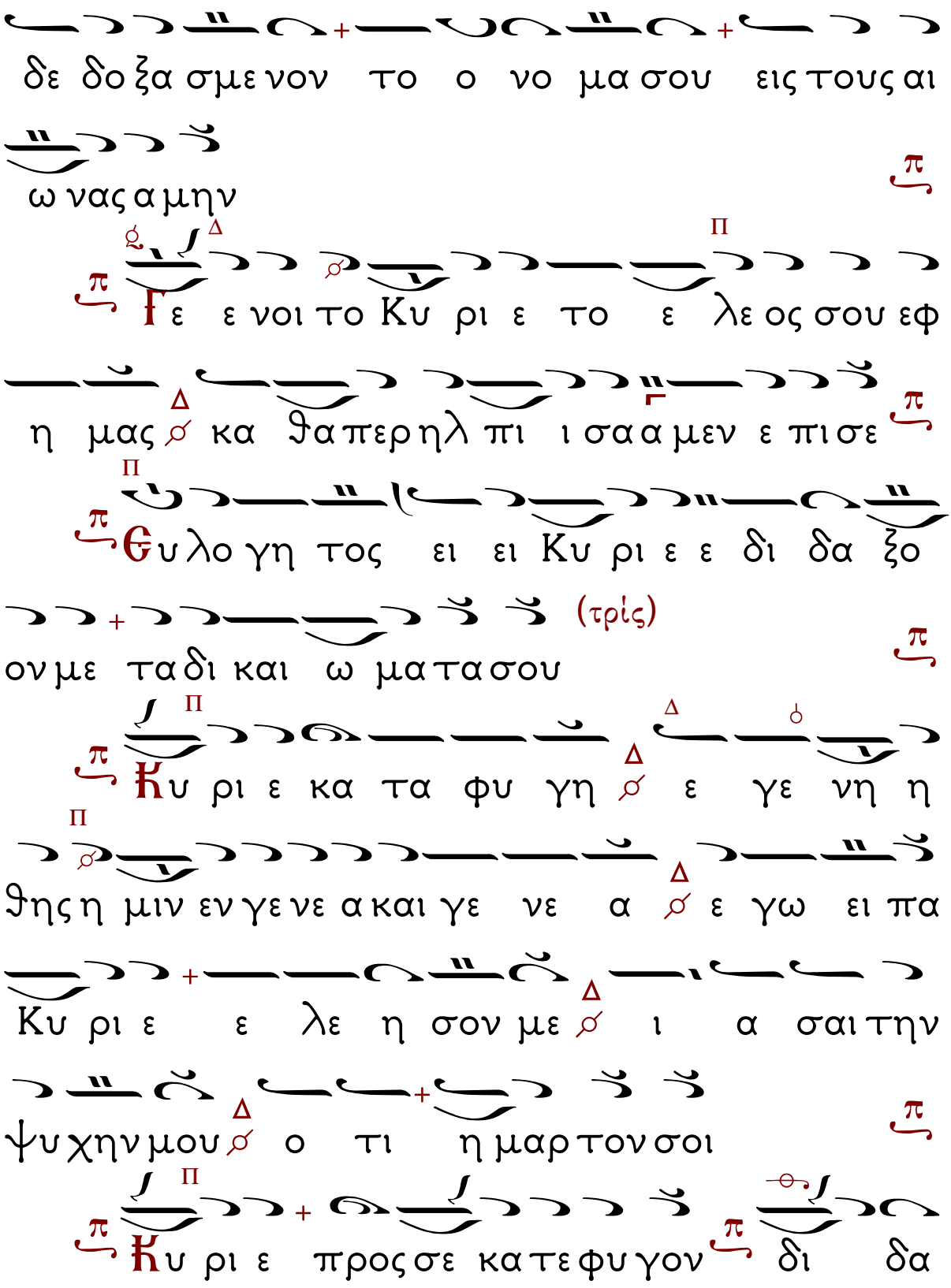
Δοξολογία. Ἦχος πλ. β΄.
Ἐπιλογὲς παρὰ διαφόρων Διδασκάλων
ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη.

Ἦχος λ Πα

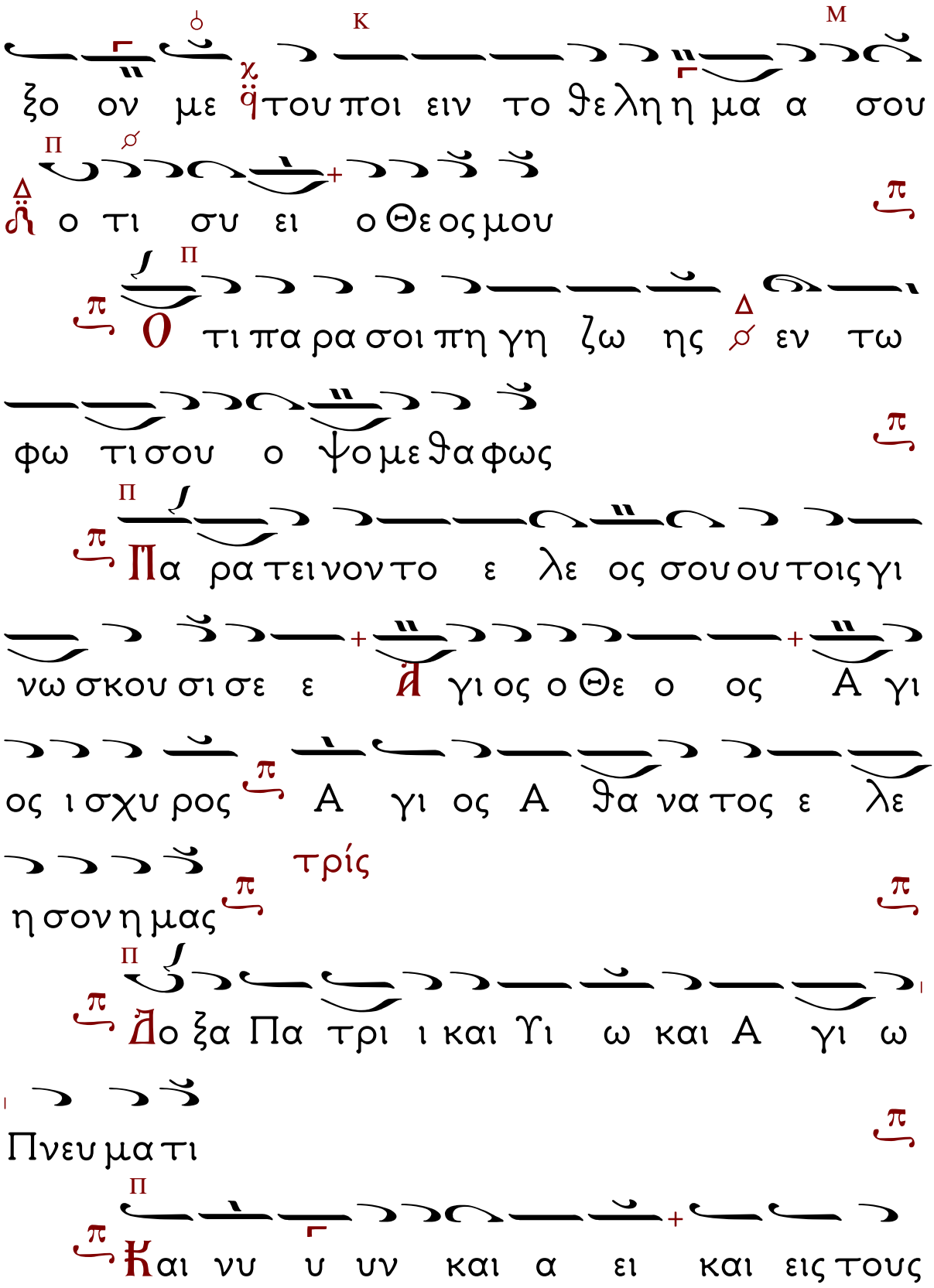

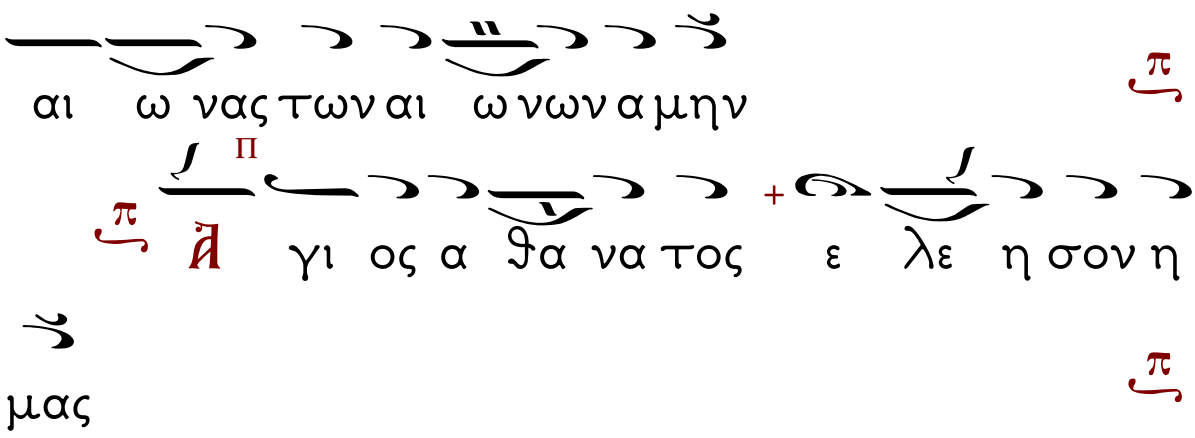

μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε και Α
γι ον Πνευ μα
Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του
Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την
α μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον
η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε
λε η σον η μας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο
ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι
ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος
Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
ναι η μας
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και

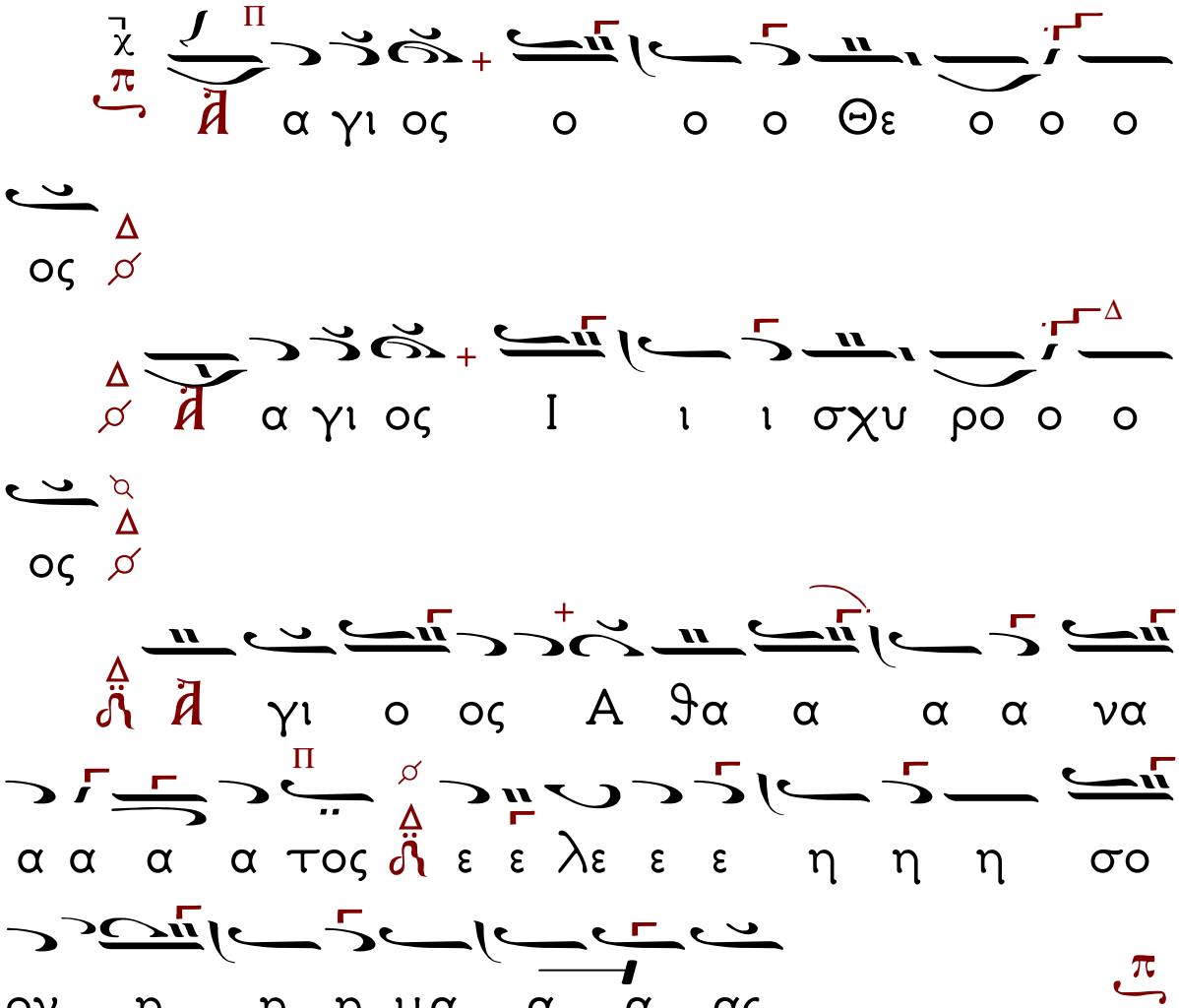

δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι
ω νας α μην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περ ηλ πι ι σα α μεν ε πι σε
Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο
ον με τα δι και ω μα τα σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η
θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την
ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

(τρίς)

ξο ον με ϙτου ποι ειν το θε λη η μα α σου
ϡ ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω
φω τι σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε ε ϡ γι ος ο Θε ο ος Α γι
ος ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε
η σον η μας τρίς
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Ϗαι νυ υ υν και α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας

Ἀσματικὸν.

α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
ος
α γι ος I ι ι σχυ ρο ο ο
ος
γι ο ος A θα α α α να
α α α α τος ε ε λε ε ε η η η σο
ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'.

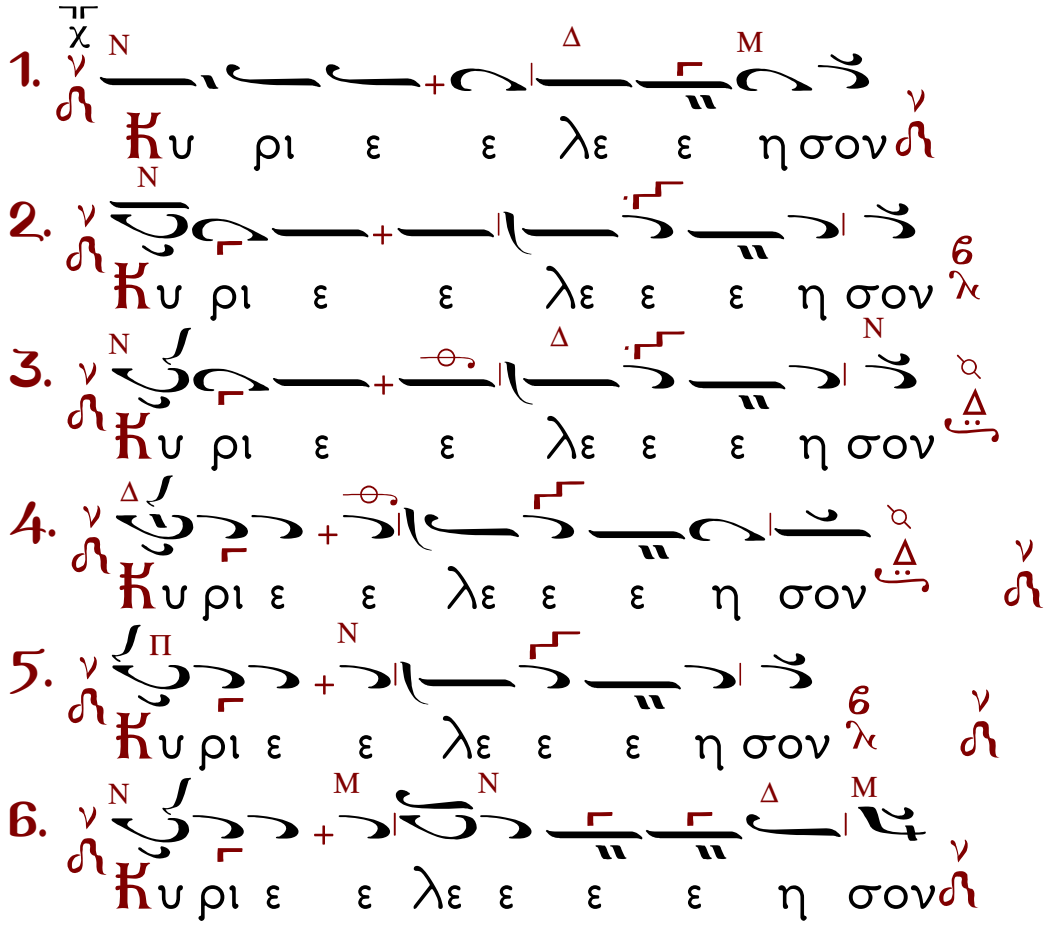
Ἦχος δ' Δι

Βαρ βα ραν την α γι αν τι μη σω μεν
εχ θρου γαρ τας πα γι δας συ νε τρι ψε
και ως στρου θι ον ερ ρυ σθη εξ αυ των βο
η θει α και ο πλω του Σταυ ρου η Παν σε
μνο ο ος

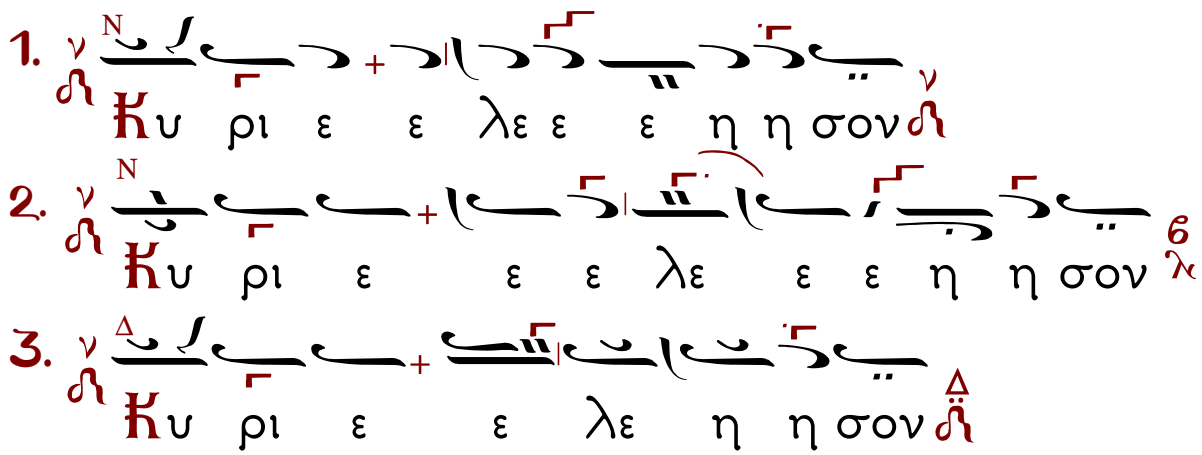
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

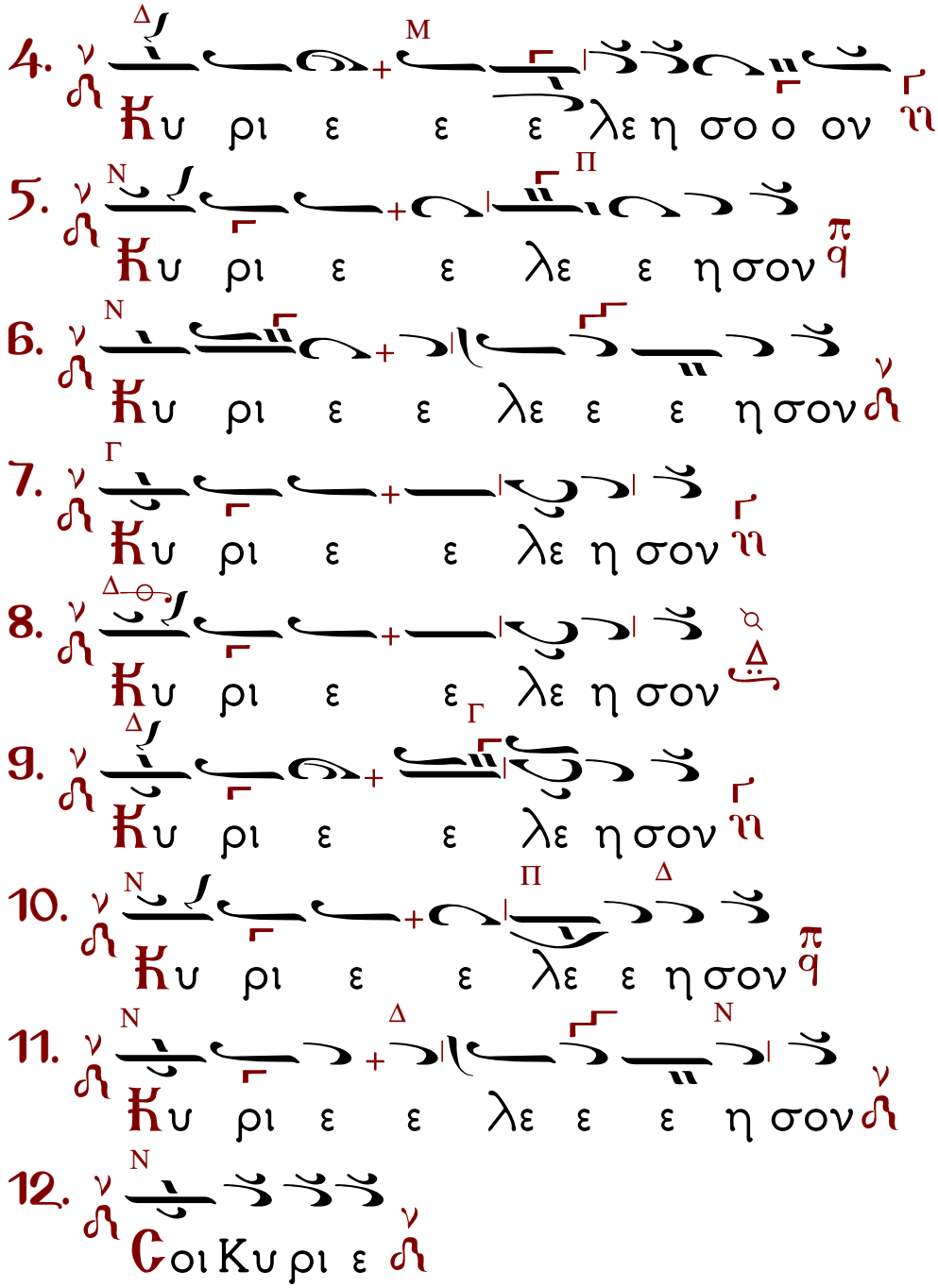
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ πα Νη

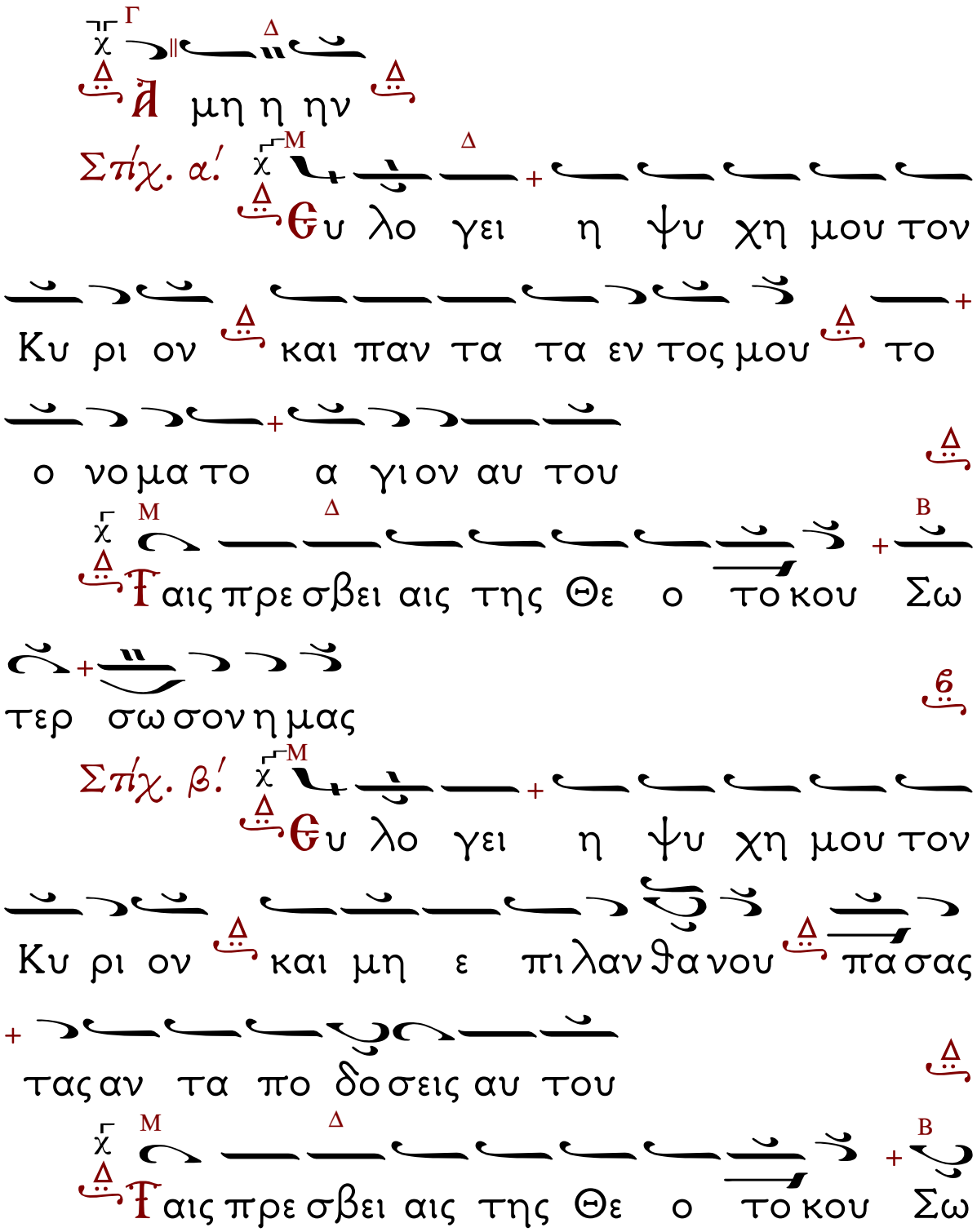
ΕΤΕΡΑ.

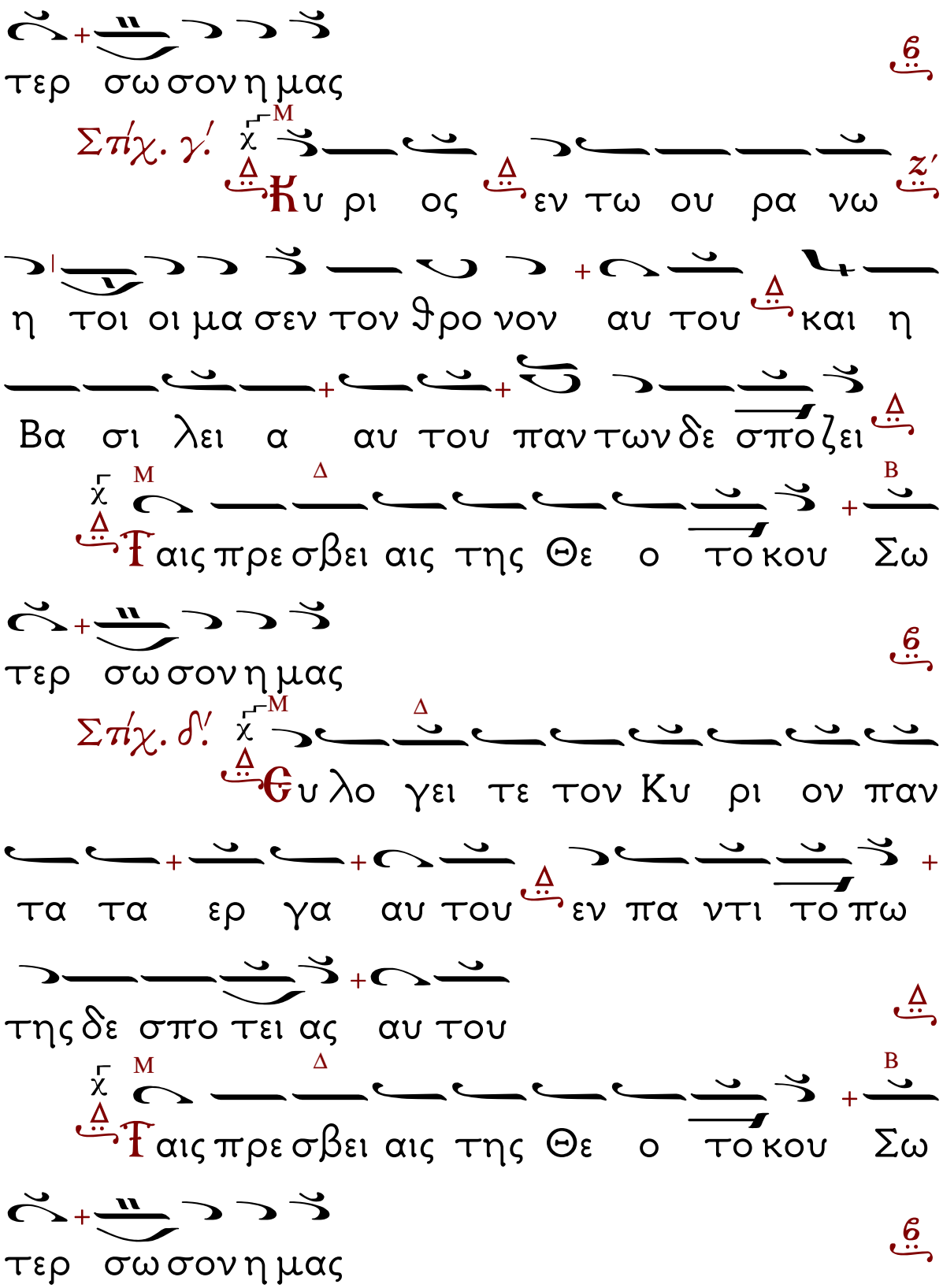

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

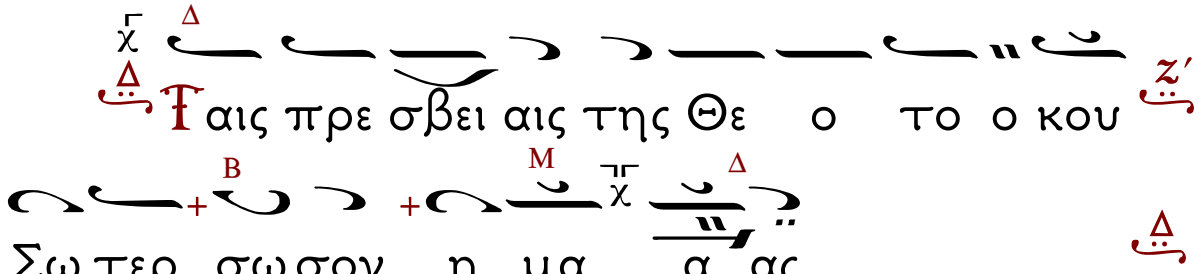
Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

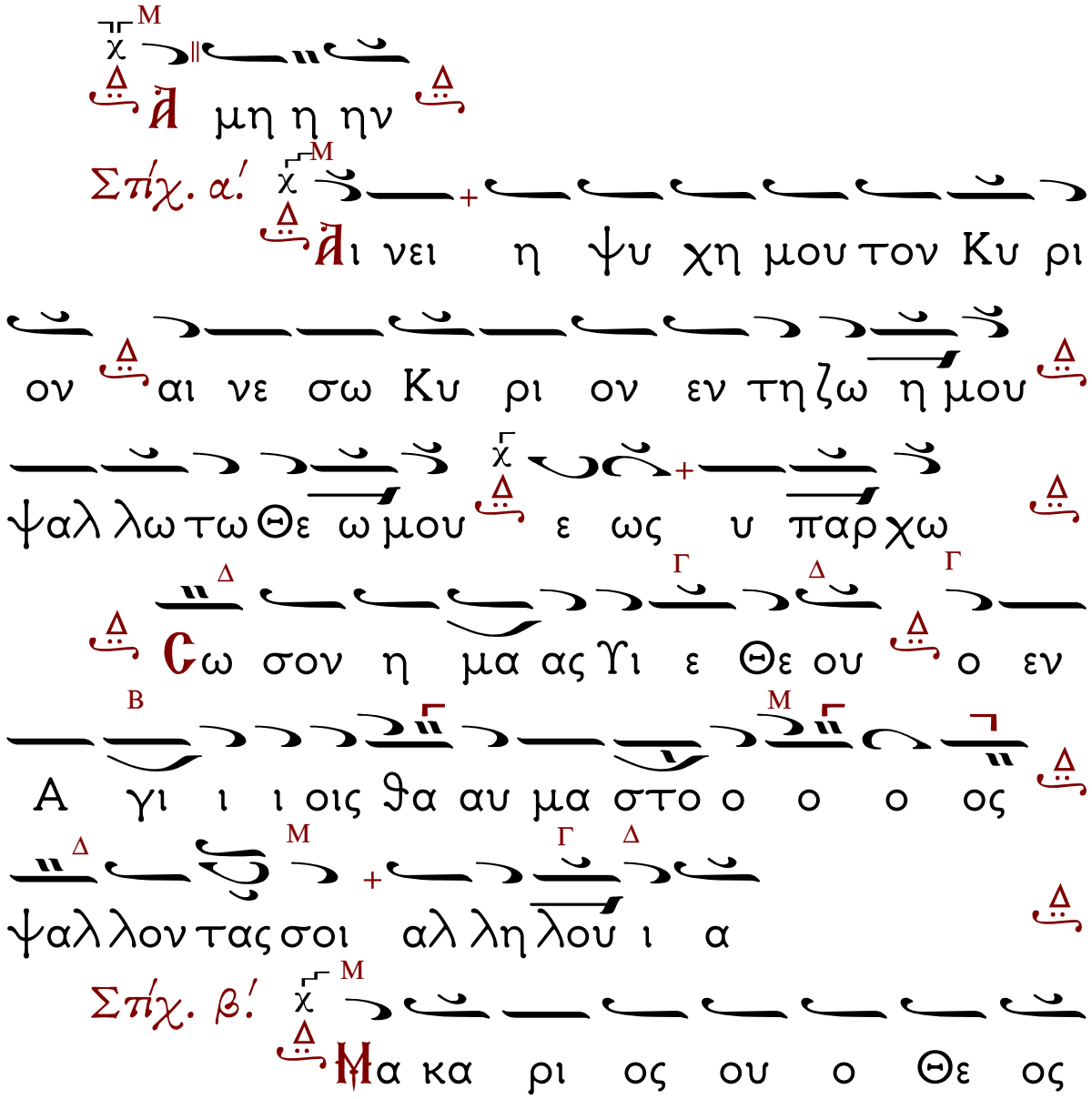

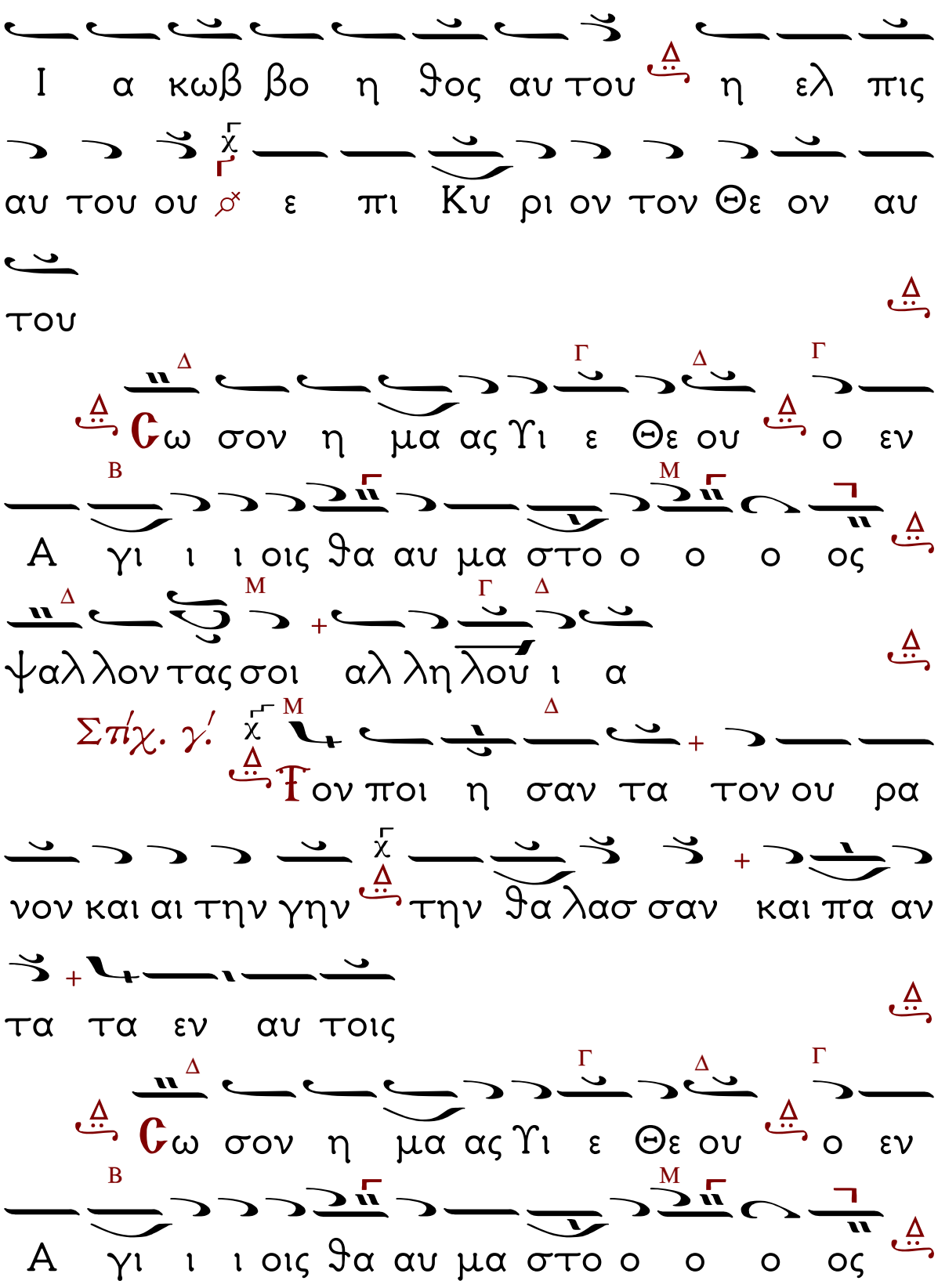

τερ σωσον ημας
Σπ/χ. γ΄
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σωσον ημας
Σπ/χ. δ΄
Υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σωσον ημας

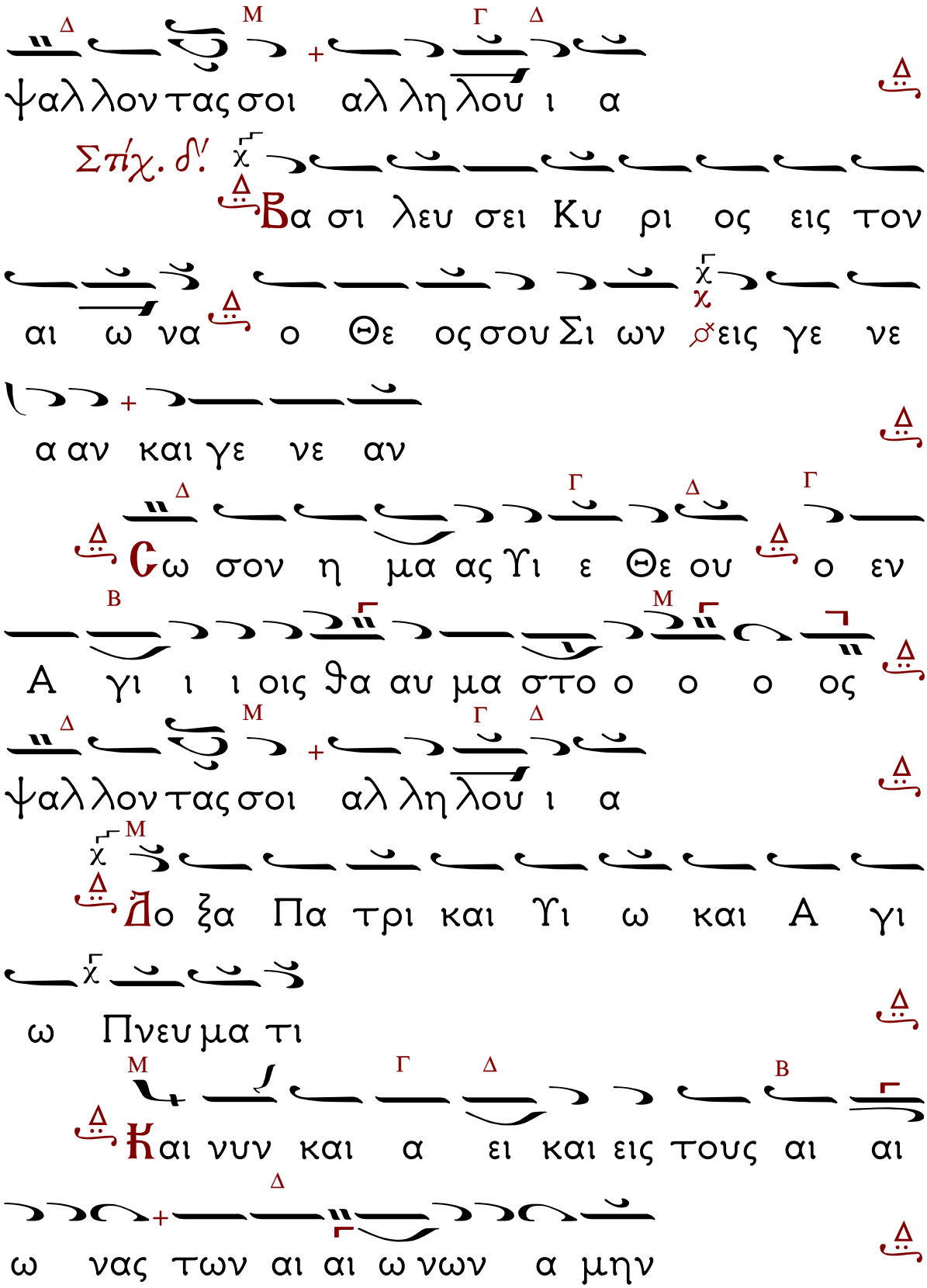
Δόξα... Καὶ νῦν...

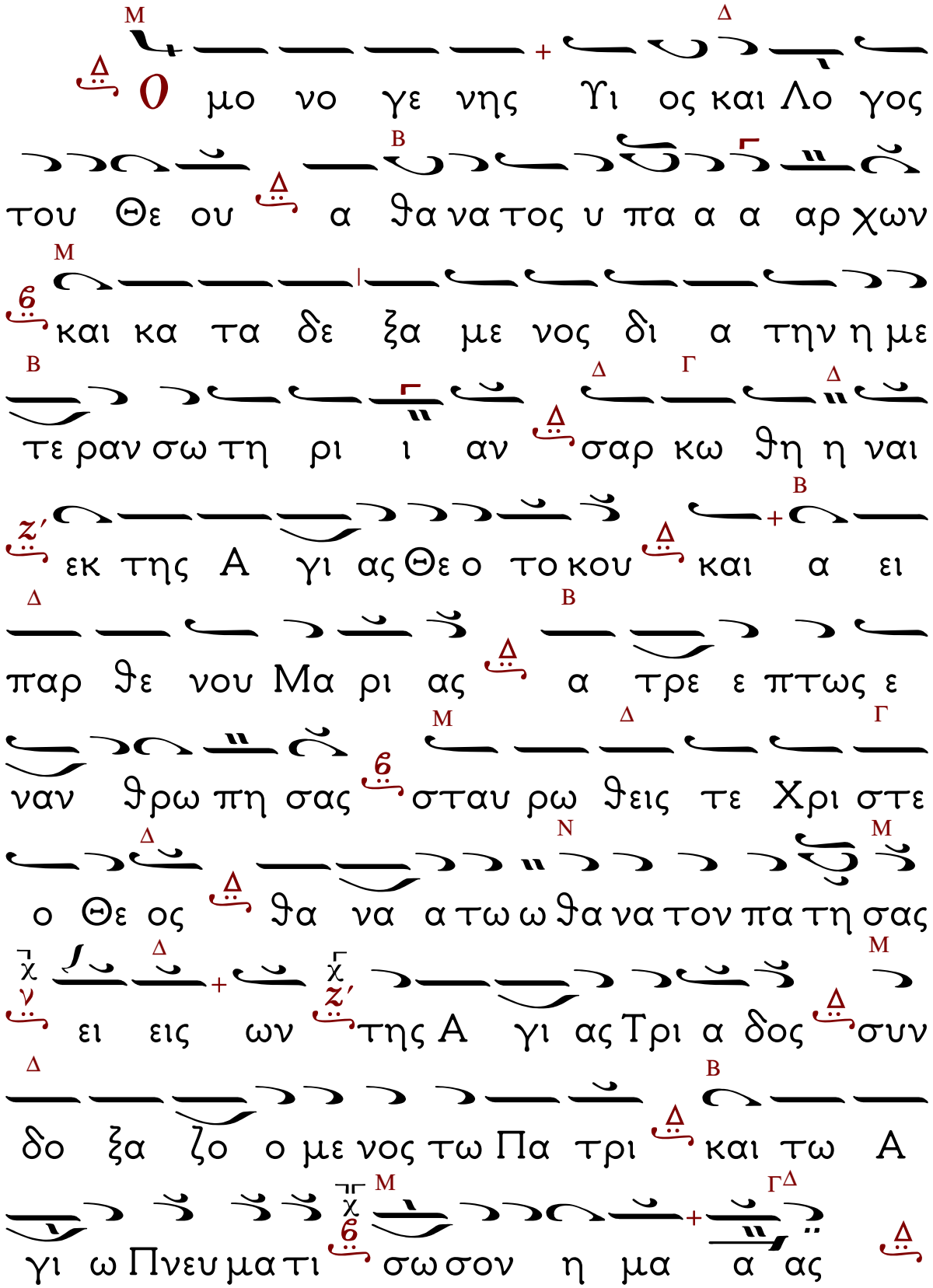

Ἀντίφωνον β'.

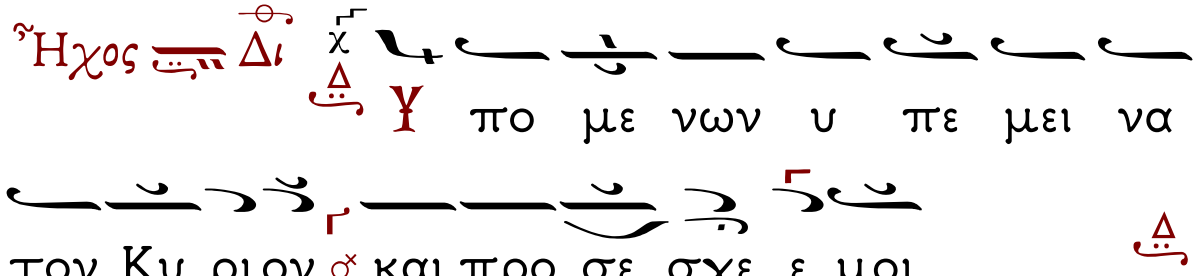

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου σ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λού ι α
Σπ/χ. γ΄
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

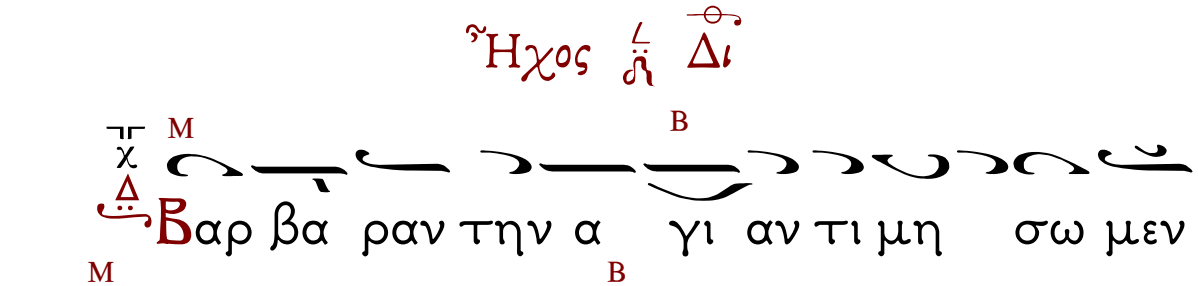

ψαλλοντας σοι αλληλουϊα
Σπ/χ. δ΄.
Βασιλευσει Κυριος εις τον
αιωνα ὁ Θεος σου Σιων εις γενε
αν καιγενεαν
Σωσον ημας Υιε Θεου ὁ εν
Αγιοις θαυμαστος ος
ψαλλοντας σοι αλληλουϊα
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
ω Πνευματι
Και νυν και αει και εις τους αι
ωνας των αιωνων αμην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα ας

Ἀντίφωνον γ΄.

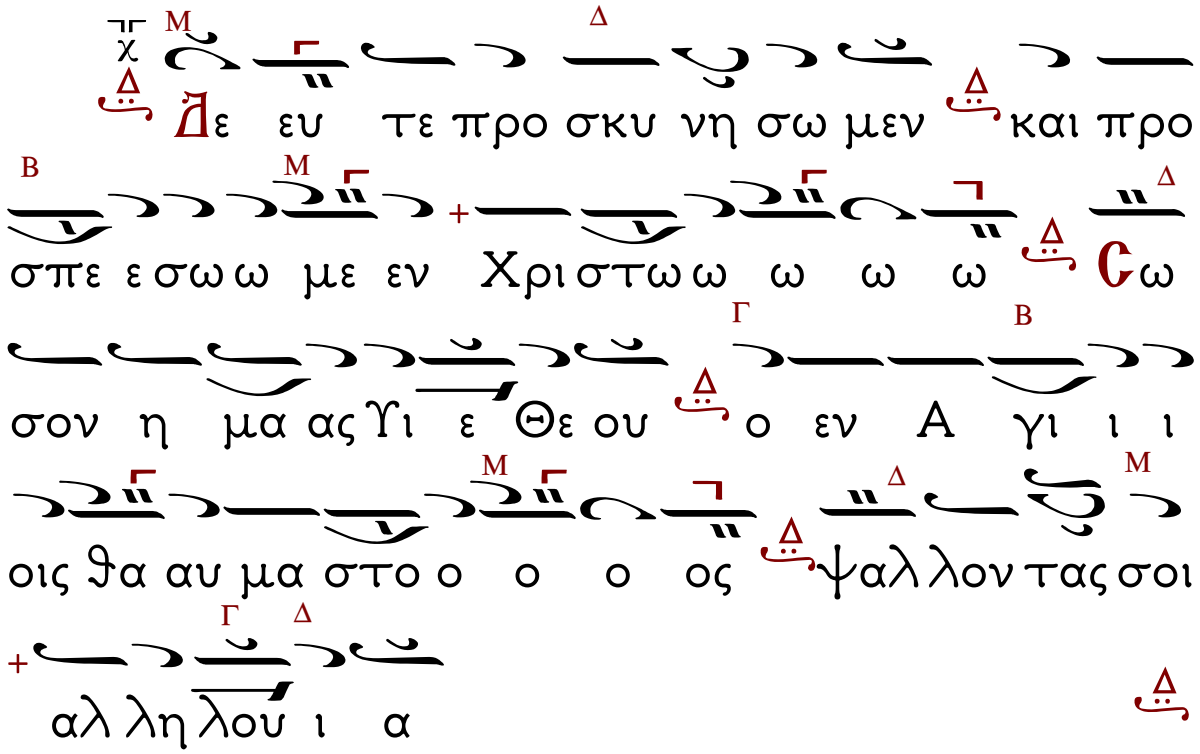

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

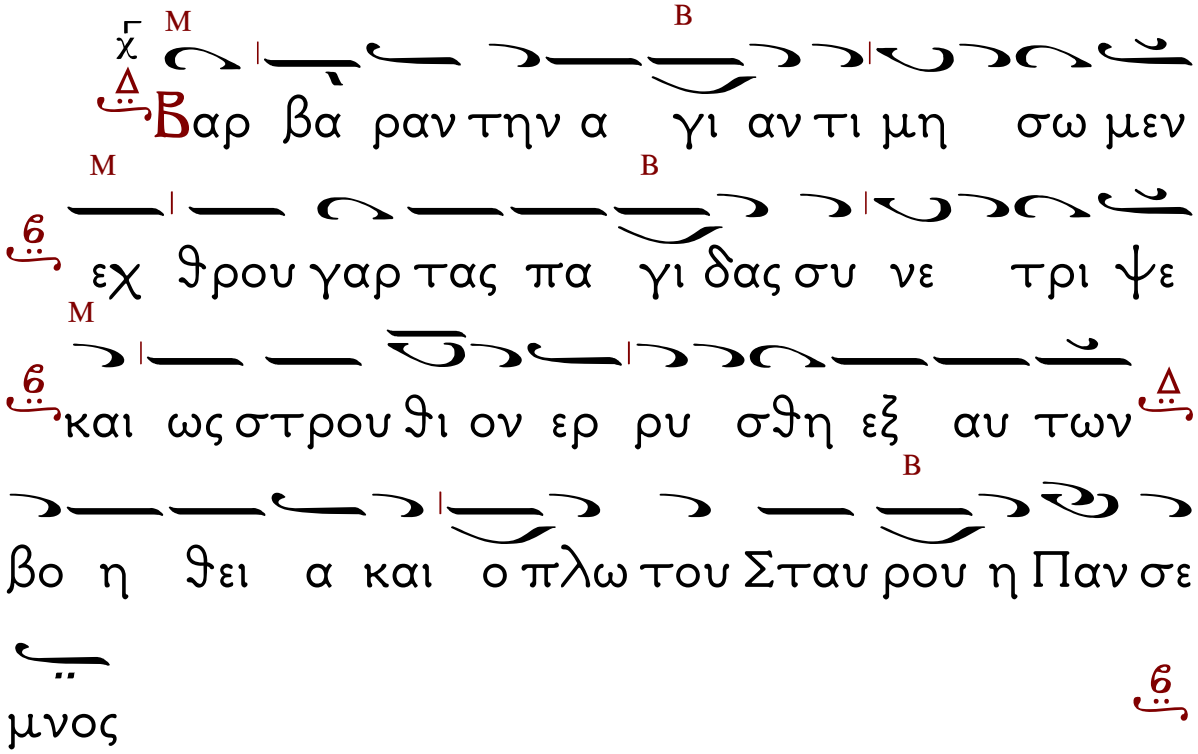
Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

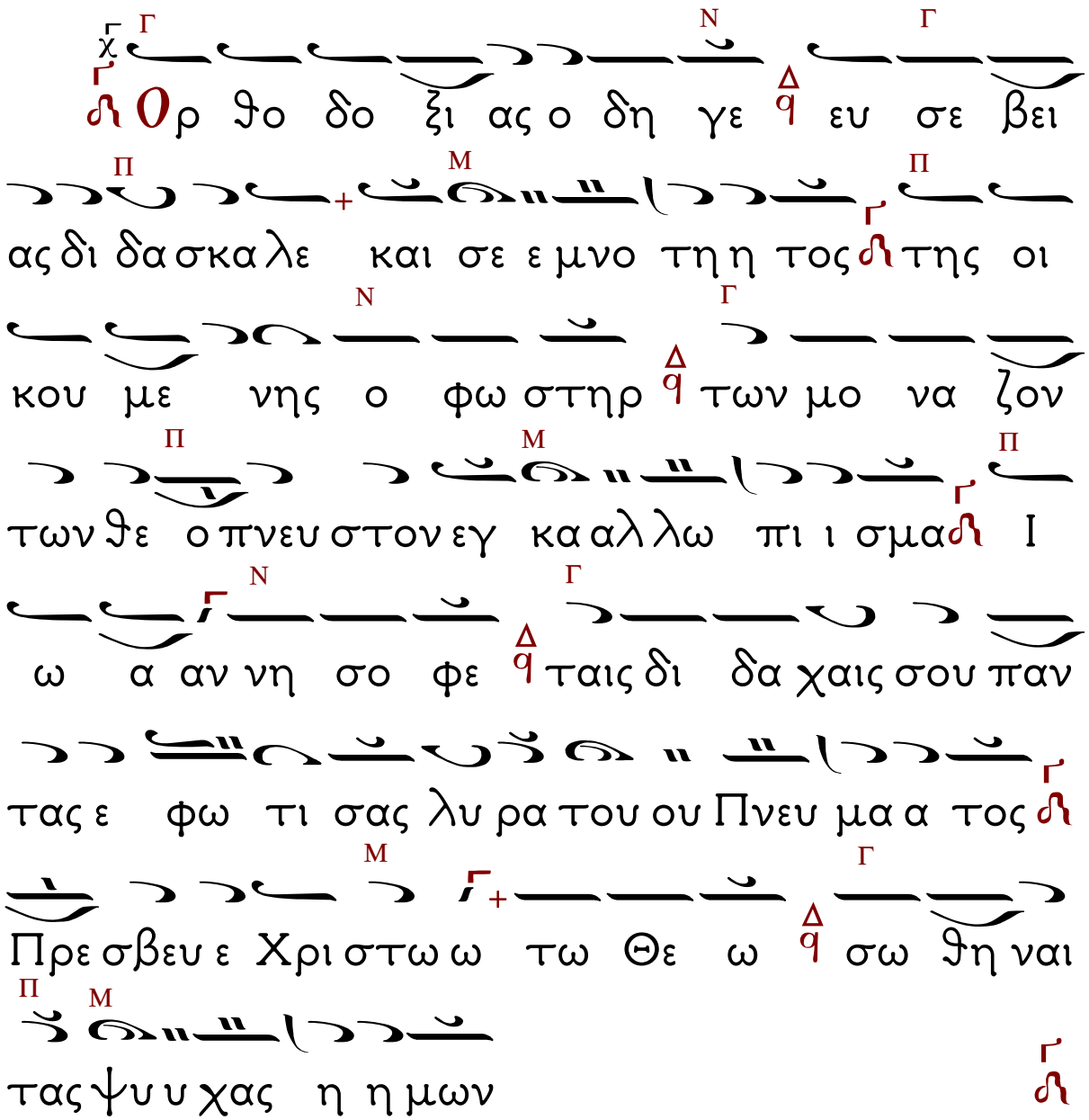
Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

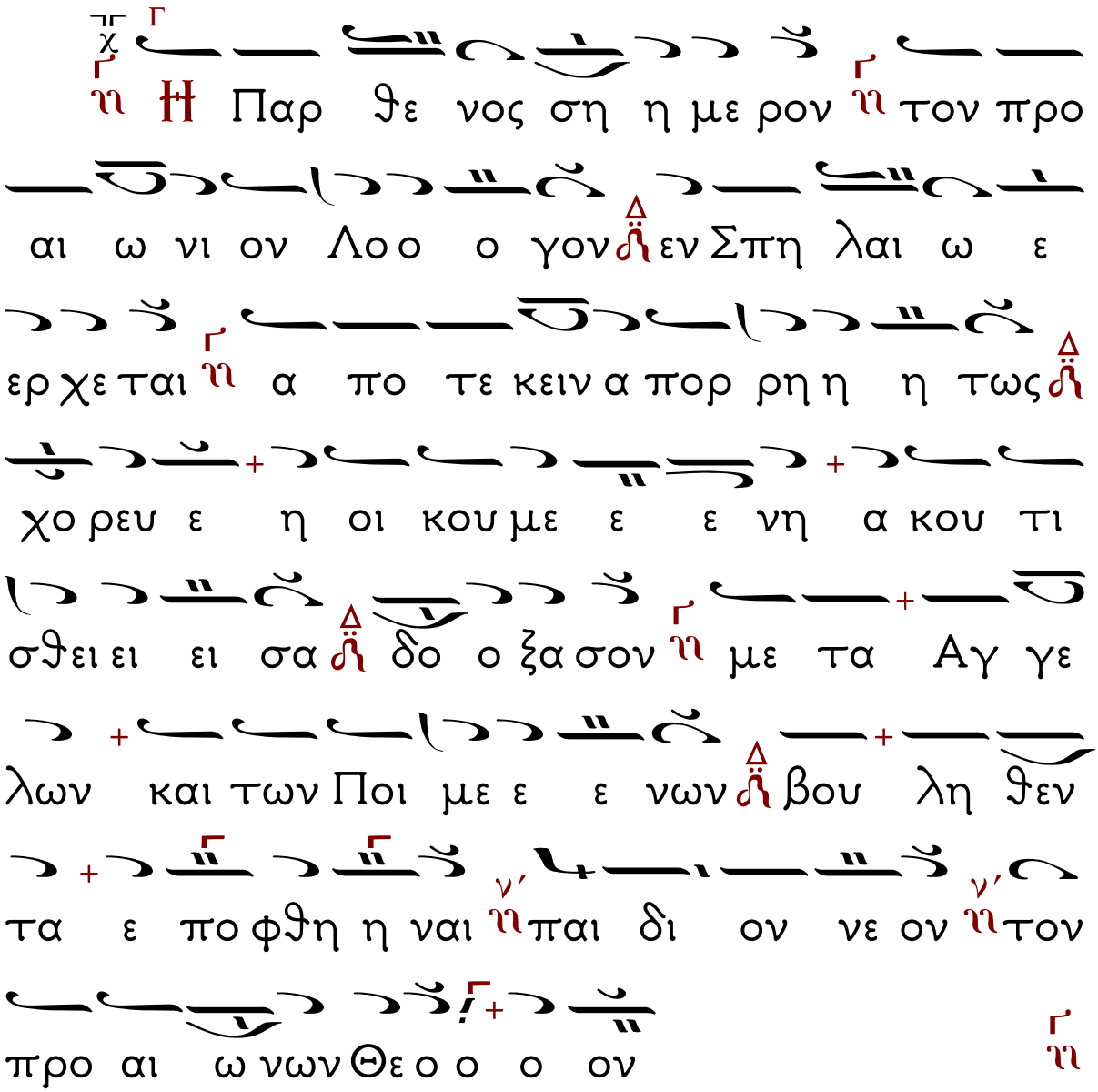
Ἦχος πλ. α΄

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἦχος Γ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. **Ἐ**ν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 3:23-29; 4:1-5

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε

ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος δ΄.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

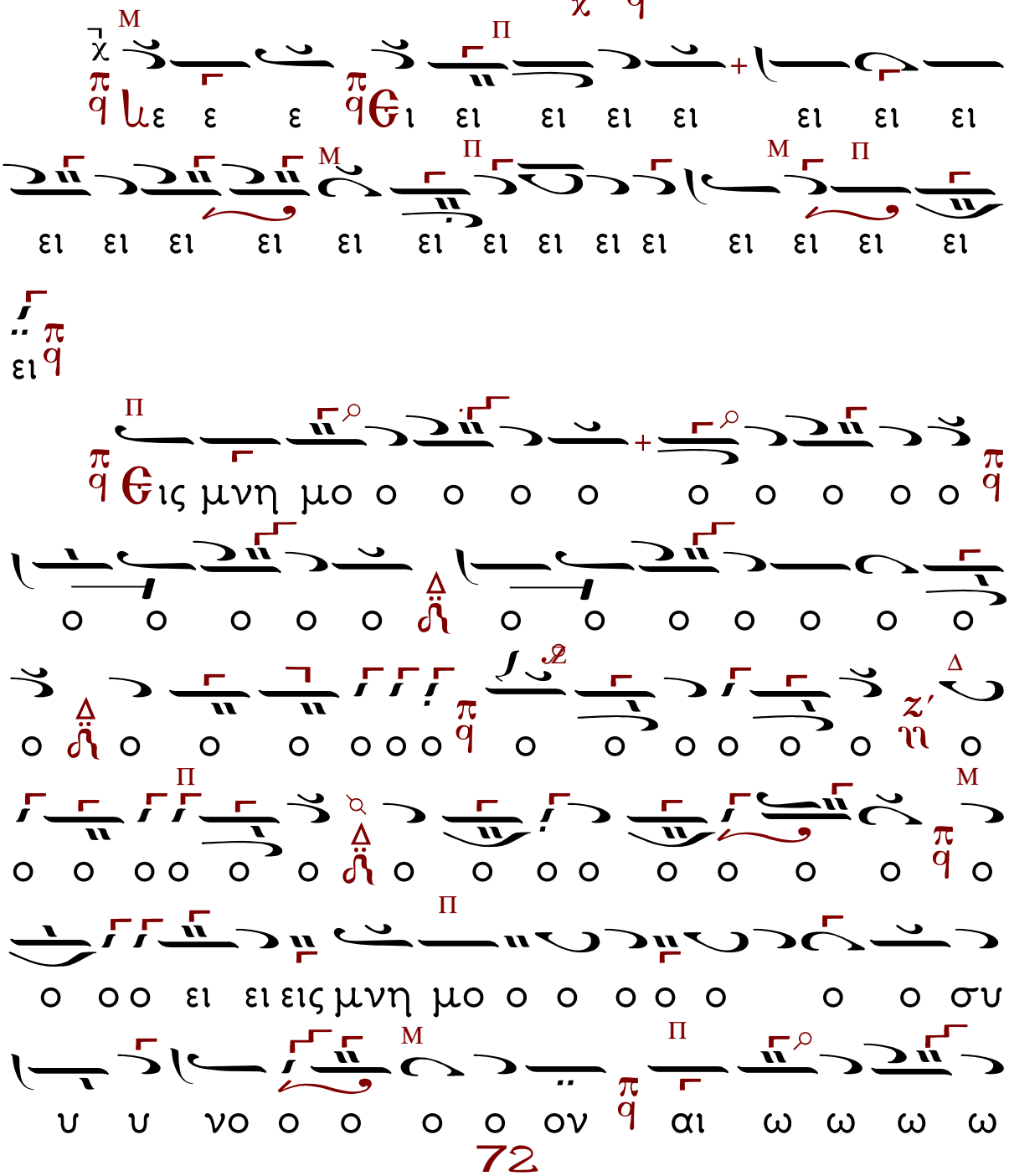
Εἰς Μνημόσυνον.

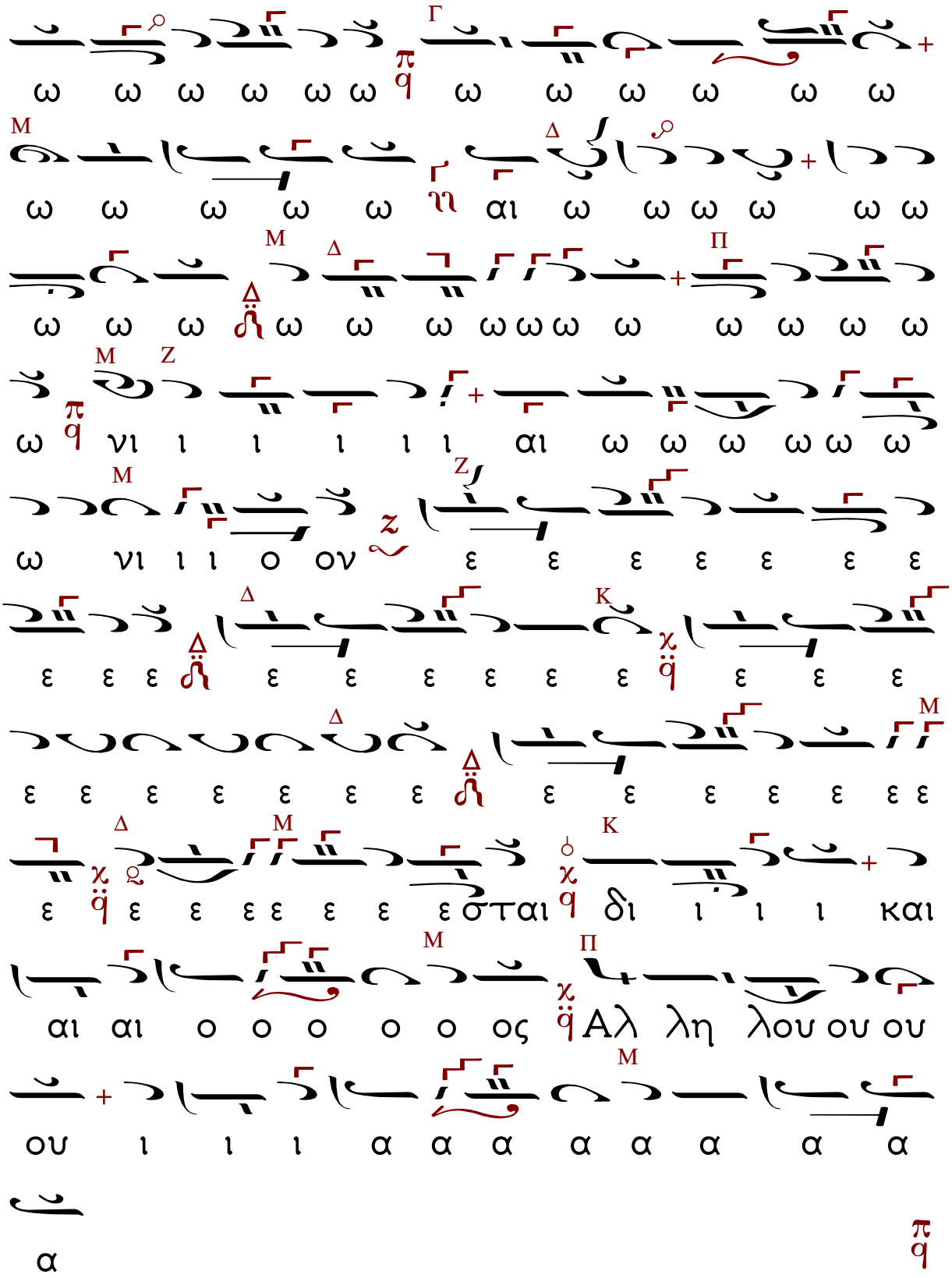
Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Πα

Ἔκτασις.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

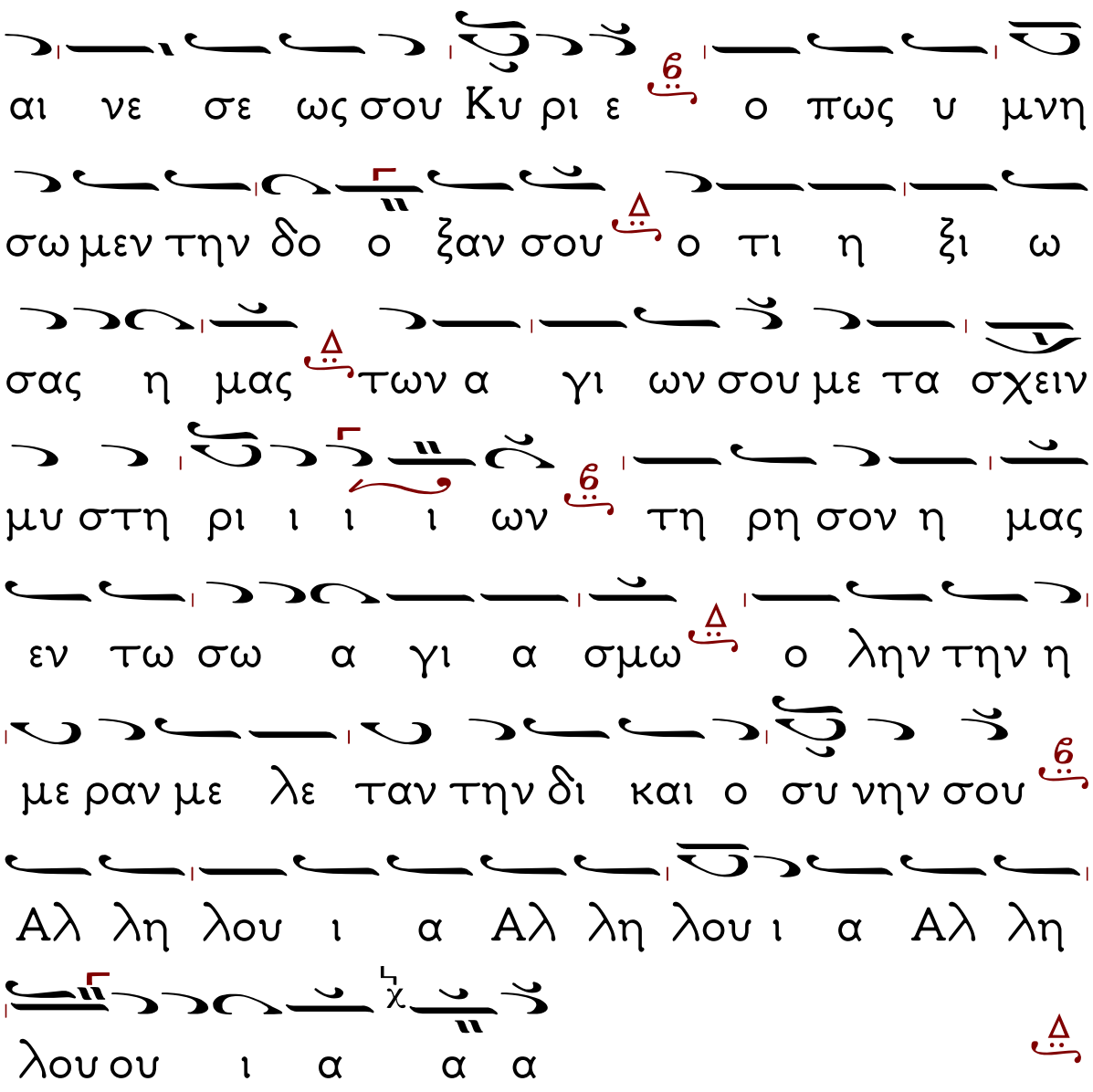
Ἦχος Δι

Θι δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα
βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ζ′ ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί…

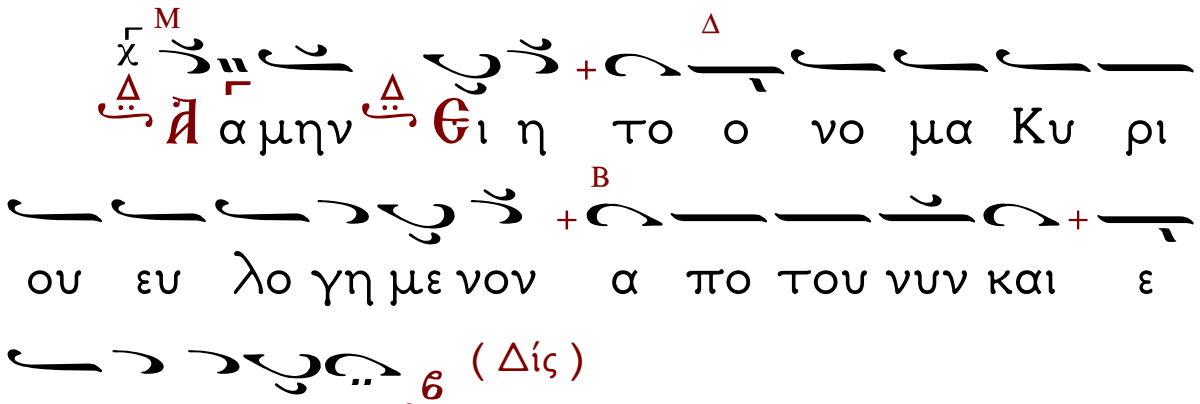
Ἦχος Δι
Ἀ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

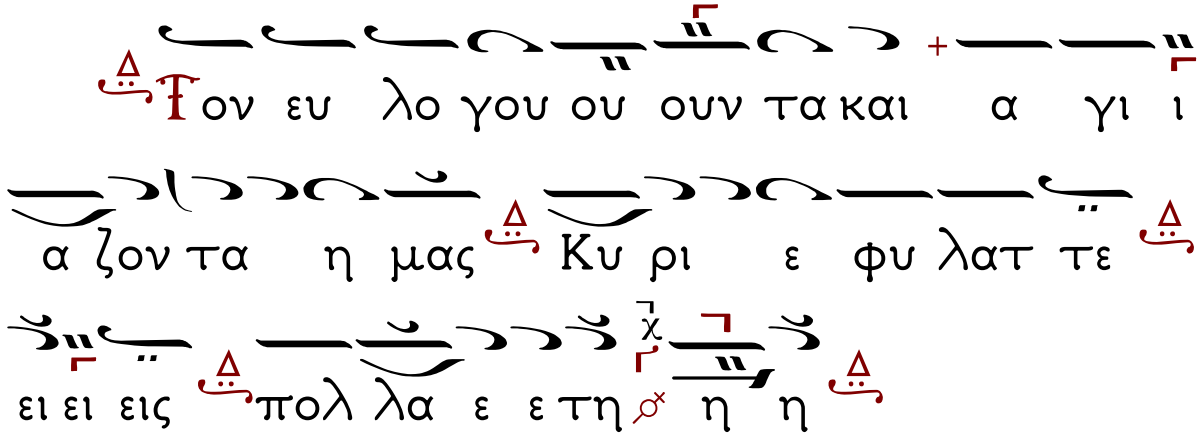

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Τόν Εὐλογούντα...

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.